

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. VII, No. 14

JAFFNA, NOVEMBER 1, 1968

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c. per copy

IN THIS ISSUE

	PAGE
A Browser's Diary	2
S. H. P.	
The Role of Trade Unions	3
K. Ramnathar	
The Biology Curriculum	4
T. Velayutham	
Sister Nivedita	5
P. Chandrasegaram	
The Computer and Colon Classification	5
K. Manickavasagar	

COMMENTARY

THE COOPERATIVE SERVICE

The plea that the Fulton Report of England makes to replace the "amateur" in the Civil Service by "the professional, who has the fundamental knowledge of and deep familiarity with a subject that enables a man to move at ease among its concepts", applies with great force to the Cooperative Service here. For one thing, Ceylon has moved a great way from being the British colony for which the service was patterned then. For another, Cooperative goals and structures are themselves changing rapidly in a world of dynamic economic and social change. Not the least favourable factor in the situation is the large reservoir of university educated persons now available to man the cooperative and other nation-building services.

One of the important tasks of the proposed Cooperative Commission would be to make recommendations regarding the Cooperative Service, its structure, recruitment, training and management. We ourselves have no doubt that the time is ripe to recruit the Inspectorate and administrative personnel exclusively from the ranks of graduates who have a background of the social sciences. It is true that the first generation of hand-picked inspectors rose to the height of their calling as pioneers and missionaries of cooperation. But the present crusade to build the nation's economy and a new social order through cooperation calls for crusaders who can feel the thrill of the new concepts. Nor should our argument stop at recruitment to the Inspectorate. Many of the managerial and secretarial personnel of cooperative establishments would also have to be drawn from the same source. There is even a case to recruit inspecting officers from the ranks of those who have had some experience of cooperative enterprises, much in the same way as Education Officers are drawn from the ranks of teachers who have proved their worth in the schools. We should envisage a two-way traffic between the two services, especially where senior posts are concerned. In fact, the prospect of reaching highly specialised jobs in the cooperative sector, or higher administrative posts, would serve as a pull factor in attracting talent into the cooperative service, no matter modest initial pay scales. Nor need we exclude occasional recruitment at higher levels from the private sector or from the higher rungs of the public service.

Whatever the level of recruitment and whatever the source of supply, there is need for well thought out schemes of training and in-service training. Some of the training may be at the regional level, some at the national and university levels, and there should be facilities for study abroad for those who are going to occupy directive or other key positions, whether on the administrative side or in business undertakings. It is most important that the promotions to higher grade posts should be on proved contribution, which may include research and publication. The ability to 'put across' in both speech and writing is a *sine qua non* for all cooperators, whether paid or honorary.

A service, unified at the national level for certain categories of employees and at the regional level for others, needs for its coordination and management, national and regional bodies reflecting the movement in the respective areas. The health of the service demands that even the humblest salesman-employee in a small village shop should be a member of a unified service, with his selection for appointment, wages, promotion prospects and retirement benefits ultimately safeguarded by such a body. A sense of purpose and partnership extended to the entire body of employees will be a gust of fresh wind filling the sails of Cooperation in the Island.

The Cooperative Way Of Life Has A Universal Appeal

Whatever may be the ideological approach to problems or the form of government, the Cooperative way of life has a universal appeal because the Movement has its grass roots in the people themselves and they deal with various questions in a harmonious and understanding manner, observed Yuvaraj Udaybhansinhji, President, National Cooperative Union of India, declaring open the 31st Annual Cooperative Conference of the Northern Division Cooperative Federation at Veerasingham Mandapam, Jaffna.

Pointing out that India and Ceylon shared a common cultural heritage, the Yuvaraj said that already there was some sort of emotional integration between the two countries. Besides, cooperatives all over the world had developed a special kind of bond among themselves, which made them feel at ease with each other.

Common Problems

He pointed out that though the economic development of Ceylon and India differed to some extent, both countries faced certain basic problems of growth. They had to fight against poverty, disparity of incomes and backwardness. He stressed that the Cooperative Movement besides being an instrument of planned economic development had also to serve certain definite social ends. It should aim at extending progressively more effective service to the weaker and under-privileged sections of the community. Although the task of rehabilitating persons of extremely limited means is primarily that of a Welfare State, it was quite in conformity with the cooperative spirit that the Movement should take an active hand in the matter. He pointed out that wherever cooperative institutions had developed well, they had discovered, on their own, certain sections of people subsisting on a marginal economy. Such classes of people could best be identified in the first place by the cooperatives, and with the help of the Government and some institutions, a survey of the economic condition of such people could be undertaken. It would then be possible to tackle the problem from the right end and correct the imbalance in the growth of the national economy.

Coop Education

The Yuvaraj emphasised that if members of cooperative institutions lacked proper training and orientation, they would hardly be equipped for handling tasks of the nature envisaged. Training and education of the members and official personnel conducting the affairs of cooperatives was, therefore, all the more important. He pointed out that the Karve Commission appointed by the ICA to reformulate cooperative principles, had given

a rightful place to the subject of Cooperative education. In a mixed economy prevailing in countries like India, public and private sectors had their own place. If the Cooperatives were to serve the people effectively, they had to reckon with these two sectors and attain certain standards of efficiency and specialised know-how so that the people would spontaneously prefer cooperatives. The cooperative sector could then emerge in the end as the most predominant sector in the national economy.

The Yuvaraj said that he attached great importance to the exchange of experiences and seeing each other's work. He referred to the Karve Commission Report which had rightly emphasised the importance of inter-cooperative relations. The Report had stated: "If the Cooperative Movement is to rise to its full stature, either within each country, or internationally, the several cooperative institutions must unreservedly support one another. They must act as members of a common united effort to realise the objectives and ideals of the Movement as a whole."

Expansion

Turning to the history of the Cooperative Movement in India, he said that it was only after Independence that an all-round expansion of the Movement had taken place. Cooperative units covered the various activities of the people's life and today the country had a wide network of such units functioning in the service of the people. The main spheres of the Movement's development could be illustrated, he said, by the substantial growth of the Government's long and short-term cooperative credit institutions contributing substantially to the country's agricultural production, the marketing and processing units, industrial cooperatives, sugar production cooperatives, housing cooperatives and consumer societies. Fifteen years back, agricultural credit hardly amounted to 40 crores: today credit institutions cater to "the annual credit needs of developing agriculture to the extent of nearly 500 crores." The Yuvaraj attributed "the substantial rise in perform-

ance" to "the linking of credit with a concrete programme of agricultural development." The introduction of the crop loan system and the disbursement of production-oriented loans by the land development banks had stimulated agricultural growth. At the same time, the marketing aspect was not neglected. He said that there are nearly 3200 marketing societies in India and between them last year they marketed agricultural produce worth 400 crores.

The Yuvaraj singled out cooperative sugar factories, among processing units, as worthy of special mention. There were nearly 80 such units in the cooperative sector and they accounted for one-third of the total sugar production in India. Other processing units numbering about 2000, included rice mills, oil mills, cotton pressing and spinning mills and fruits and vegetable processing units. Small scale industrial units like weavers' and housing cooperatives too had made good progress. Since 1962, consumer cooperatives had started functioning in a significant manner. There are more than 250 wholesale coops and 13,000 retail outlets affiliated to them. These consumer coops sell goods worth 320 crores annually.

The Yuvaraj stressed that the Movement has to see to it that it progressively improves its operational efficiency while not compromising its ideal of serving all sections of society without fear or favour. It has to adopt democratic methods in the conduct of its affairs and fulfil certain social ends through its progressive policies.

Put It Right

The CWE's Head Office in Colombo is pursuing Sinhala Only with a vengeance, charged Mr. R. Rajaratnam in the course of his presidential address. Since name boards and bills were in Sinhala only, cooperators from the North and East found it almost impossible to transact business. He urged the President of the Cooperative Federation of Ceylon to see that things were put right.

Mr. Rajaratnam also appealed to the Government to
(Continued on page 6)

A Browser's Diary

Watch-Dog or Top Dog?

Some time ago, Bernard Soysa told some newspaperman that the Ceylonese electorate was more than willing to help Left candidates and parties as long as they were content to play the watch-dog role in the country's politics; but the moment they gave any signs of wanting to be top dogs, the electorate would crush their hopes ruthlessly. While Bernard's analysis of the attitude of the relatively uncommitted section of the Ceylonese electorate is valid, his words also reveal that he and his party are not at all averse to changing their role from watch-dog to top dog. I for one do not feel inclined to find fault with them for wanting to sit in the seats of power—at least for a change.

Apart from a natural, human desire to be in a position where one's words and wishes determine the destiny of a nation, these men who have spent the best years of their lives in devotion to a cause with unflagging commitment, have an equally natural yearning for a chance to put into effect the convictions that have meant so much to them and at least partially reap the fruit of their labours. The leadership of the LSSP is aging. The visions they saw in their youth and which sustained their dedication to the cause of a united Ceylon, where the rights of minorities would be guaranteed, is fading. Within the span of life yet left to them, they want to pursue less spectacular and more attainable goals.

When the champions of Sinhala and Tamil and the inventors of Sinhala Only decided to enter into matrimony, the alliance perhaps was bound to be unholy. The power of numbers and popular support lay with the SLFP. Intelligence, political savvy, depth of conviction, were with the leftist groups. Apart from the fact that, in the final upshot, democracy is majority rule, the left groups had grown weary and were in a mood to be brought to terms by militant Sinhala-Buddhist nationalism. In a struggle of this sort it is surprising that the seasoned veterans of the LSSP and CP did not foresee the triumph of aggressive racialism over intellectual sophistication. I am in full sympathy with the Sinhalese peoples' concern for their language and their cultural heritage and share their bitterness over the humiliation inflicted upon them by four centuries of foreign rule. But why do they not see that the Tamils too were ground in the same mill, suffered identical injury to their self-esteem, and that their culture and their language and their self-respect having suffered emasculation under Portuguese, Dutch and British rule, are now facing the same fate from their countrymen?

The story that I referred to in this column on September 15, is, I find, true. A person who had talked with the Harvard professor has written to me to say that the professor had been told categorically by the leaders of the LSSP and

CP (Moscow) that they had come round to the view that for national unity and national progress, one official language—of course Sinhala—was essential.

I want to repeat what I said in this column some time ago. The remark one hears occasionally about the left parties letting down the Tamils is silly. What seems to be meant is "The Tamils will support Chelvanayagam or Ponnambalam, but the leftists should stand up for Tamils' rights". The support given to left parties in Tamil areas has always been pitiful. There are probably sound reasons for the Tamil attitude. Being a minority in the midst of a militant and often hostile majority, they are jealous of their traditions, their racial and cultural identity and are afraid to make even a gesture that might erode this identity. They dread any radical deviation from traditional values. However natural this attitude may be, on the part of Tamil voters, we should also see the naturalness of the reaction of those who paid a heavy price for their championship of Tamil rights but were evoking only a marginal response. Moreover their stand on the language issue was not due to any pact with the Tamils. It was a declaration of a principle in which they believed. So if they are abandoning this principle, they are not letting down anyone except themselves. But if they are forsaking this article of their political faith, why are they silent? Why are their Tamil supporters also silent?

As things stand today, the language issue will remain unsolved for some more time. When and how it will be solved, I am not prophet enough to forecast. When the LSSP and CP joined forces with the SLFP, Tamil candidates who had contested seats in the North under left auspices, went over to G. G. Ponnambalam's camp. When the new left line in language comes to be known, more Tamils will desert, the more thoughtful of them lost in doubt and despair. Probably the new Tamil party demanding an independent Tamil Nadu will make capital of the 'Left betrayal'.

Our leftist friends becoming top dogs also seems a remote possibility. Russia's Czechoslovak excursion has reduced the value of leftist stock the world over. The Moscow affiliates in the Coalition will to some extent neutralize the liberal postures presented by the LSSP and the SLFP. It is widely believed that the clumsy and crude drama of Russia's Czech episode has been a god-send to Richard Nixon. It can also be a boon to Dudley Senanayake. With the top dog dream also in jeopardy, will our leftist friends rethink their language policy? I don't need to be told that opportunism is an essential ingredient in politics. Yet having discussed this question in depth with them on so many occasions, even now I find it hard to believe that they have abandoned their convictions.

S. H. P.

'Can Be Developed Only By The State'

Cooperatives in developing countries can be developed only by the State. I doubt whether the European cooperatives which nowadays are so proud of the independence from the State, would have always refused the State's help if they had had the possibility of getting it in the past, observed Dr. W. Deter, Fellow of the Institute for Study of Cooperatives, University of Munster, West Germany, speaking on *The State and the Co-operative System*, at Veerasingham Mandapam, Jaffna.

Dr. Deter pointed out that though the State's promotion of Cooperation in developing countries was not the best or ideal solution of the problem of cooperative development, it was the only realistic way to develop cooperatives and the national economy.

Pinpointing the relations between cooperatives and the State, he said that these were determined almost exclusively by the State: the State could influence cooperatives but the latter, on their part, could do very little to influence the State—at least not directly, though a strong Cooperative Movement is of great importance in improving or even establishing a democratic basis for the State.

The State, said Dr. Deter, could adopt one of three possible attitudes to the Cooperative Movement: it could be hostile or neutral or friendly. If the State were hostile, there would obviously be no cooperatives. If it were neutral, cooperatives could develop favourably and become a real success, as in Germany. Most of the developing countries were friendly towards cooperatives. The motives underlying this friendly attitude were, in the first place, socio-economic. Another motive was that the Movement could democratise the economy and society and remove social tensions within the nation.

Dr. Deter pointed out that lack of a sufficient number of qualified leaders and the lack of education among the mass of the population were the paramount difficulties facing the Cooperative Movement in developing countries. The mass of the population was not sufficiently economy-minded to realise the advantages of active and dynamic self-help by means of cooperatives, and to make use of them. One of the main tasks of the State in developing countries is to create the necessary prerequisites and to secure, improve and promote the functioning capacities of cooperatives by means of politico-economic and fiscal incentives.

The Time Factor

Time, pointed out Dr. Deter, was another factor which makes indispensable the State's activities in the cooperative sector. European cooperatives underwent development of a century and more till they gained their present strength and importance. *Cooperatives in developing countries cannot wait for a century: on the contrary, they are intended to accelerate economic and social development.* Without the State's help they would find it impossible to solve the many problems facing them.

Referring to the promoting activities of the State, Dr. De-

DR. W. DETER

ter classified them into three functions: initiation, guidance and protection. The first implied the creation of conditions which are necessary for the creation of cooperatives. This meant not only propagating cooperative ideals and principles; the State had also to determine the social and economic position of cooperatives within the framework of society and the national economy. Otherwise cooperatives would be unfit to be an instrument of development policies. In many developing countries, cooperatives were submitted to a general national plan. Asian States especially make constructive use of cooperatives in their plans, particularly in the agricultural sector. The State's planning the establishment of cooperatives meant that the State tries to establish the Cooperative Movement from above to below. But the important criterion of cooperatives, however, is from below to above. The national plan of a State refers to quantitative development. The qualitative function cannot be taken into account. *It was because of State planning that in many developing countries there are cooperatives which exist only on paper.* They were founded according to the plan but they were not in a position to operate.

The Dynamic Element

Self determination, stressed Dr. Deter, was the dynamic element of cooperatives. Its limitation resulted in a derogation from the cooperative's dynamic. Unfortunately many States do little or nothing to encourage cooperative self-determination.

The principle of voluntariness too underwent some limitation by State's planning. A certain degree of compulsion has to be employed in the regulation of economic, social and trading functions as they presented themselves in most developing countries, because a great many cooperatives have no al-

ternative to decisions planned by the State so that in reality cooperatives have no possibilities of taking independent decisions.

Dr. Deter pointed out that education was the most important part of the State's function of initiation. In many developing countries, the State tries to set up a system of cooperative education but mostly the State seems not to be fully aware of the close interdependence of planned cooperative development and educational requirements.

Only with the financial, technical and administrative help of the State could cooperatives fulfil the task of development entrusted to them by the State. If the State gave public funds and other things to cooperatives, it was entitled to control and supervise them, especially if there are no effective Cooperative Unions to perform these functions on behalf of the State and other interested parties.

Shrinking Autonomy

Dr. Deter observed that in many countries the State passed beyond control and supervision and took an active interest in the affairs of cooperatives, so much so that sometimes cooperatives almost formed part of a ministry. Thus a tendency towards bureaucracy is introduced into cooperatives, which corresponds neither to the requirements for a successful business organisation nor to the need for essential self-administration of cooperatives. *With the increasing influence of the State upon cooperatives, there was a probability that cooperative autonomy would be reduced more and more. There was a danger of the State undermining the principle of self-help and members becoming more and more the recipients of subventions.*

Cooperatives, Dr. Deter pointed out, were instruments of countervailing power. The

(Continued on page 7)

The Role Of Trade Unions In Developing Ceylon

It is intended here to introduce the past, explain the present and to have a look at the future role of Trade Unions in Ceylon. The Trade Union Movement had its beginnings in Britain in the late 18th century. It took more than a century to travel to Ceylon. The history of trade unionism in Ceylon falls into three broad periods namely 1900—1930; 1930—1948; and 1948 to the present. The first period witnessed the close identification of the labour movement with the struggle for political reforms. The second period, with the grant of the Universal Adult Suffrage, the passing of the Trade Union Ordinance in 1935 which officially recognised the formation of Trade Unions, the influx of Marxist ideas into the Labour Movement, witnessed the movement assuming a militant form and becoming a powerful political force. The third phase started with the achievement of political independence and happened to be one of considerable political and industrial unrest. It was in this period that Ceylonese Society went through a transitional stage with a Socialist Outlook. The Movement has moved from a position of weakness to comparative strength and through its wide activities has buttressed our Democracy. But like any other essential organisation in a free society, it is subject to independent scrutiny and self-examination. It is now facing a challenge posed by a Socialist, democratic and developing country. Today as in the years to come, the need is to develop new forms, new procedures and new activities to meet changing conditions. In contrast to the traditional role, the Trade Unions are now required to play a more positive role of sharing in the development of the country and training workers to discharge their responsibilities as citizens. Both the Trade Unions and

Employers are called upon to abandon their narrow sectional interests and work as trustees of the community.

Not Justified

2. In 1948 Ceylon became an independent country within the British Commonwealth. Quite naturally the Trade Union Movement was expected to change its role and refashion its traditional philosophy. The basic assumptions of the traditional philosophy of Trade Unionism are namely that, whatever the pattern of management there must always be potential conflict between management and labour; the role of the Trade Union is to protect the interest of its members at whatever cost, irrespective of the serious repercussions it might have on the wider community; the strength of the union rests ultimately on the withdrawal of labour and the adoption of restrictive practices and that the Unions have no direct responsibility for productivity and costs. It is understandable that during the Colonial period the role is one of conflict with management and authority. But the continuance of the very same approach is not justified in a free democratic country.

3. There was a certain amount of animosity between the Employer and the Employee Classes from the 1930's. The first General Strike took place in 1947. It compelled the Government to amend the Trade Union Ordinance of 1935, giving certain trade union rights to Public Servants and the Various Acts and Amendments that were passed subsequently resulted from Industrial Strife. If we examine the period from 1956 to the present day, scarcely a day passed without a strike or threats to strike in an organisation or industry. The Table below gives the number of strikes, the number of workers involved and man days lost:—

Year	No. of Strikes	Workers	No. of man days lost
1956	214	88,767	353,854
1957	304	367,300	808,493
1958	19	82,085	739,765
1959	248	89,777	812,336
1960	160	47,367	277,087
1961	129	67,236	488,238
1962	188	78,299	995,674
1963	232	92,330	839,583
1964	304	89,409	885,683
1965	230	91,014	572,211
1966	149	38,951	188,898

One can see the intensity of Industrial Unrest in the period 1956—1966 and the great loss to productivity it has caused the country. Labour being one of the factors, is an essential constituent of the cost of production. Strikes not only lead to high cost of production, but also affect the day to day lives of the people in many ways.

4. An Analysis of the Trade Unions on a Sectional, Membership and Occupational basis reveals that multiplicity is a predominant feature of Trade Unionism in Ceylon. In respect of the year ending 31-3-67 there were 1,236 Trade Unions registered out of which 936 Unions sent Annual Returns to the Registrar of Trade Unions. The situation in regard to Trade Unions of workers in Ceylon can be summed up statistically as follows:—

(a) Membership by Sectors

Sector	No. of Unions	Membership
Government	648	246,819
Non-Government	141	1,123,448
Local Government Corporations	45	15,823
	94	67,851
Total	928	1,453,941

(b) Membership Strength

Under 50	309	8,165
50 & under 250	353	42,527
250 & under 1000	158	75,807
1000 & under 5000	80	165,778

Over 5000	28	1,161,664
Total	928	1,453,941

(c) Membership by Occupational Categories

1. Plantation & Agricultural	186	968,813
2. Industrial	82	20,931
3. Commercial	38	48,524
4. Administrative/Executive	36	2,701
5. Clerical	53	27,922
6. Professional	101	76,938
7. Transp. & Communication	159	104,564
8. Others	273	203,548
Total	928	1,453,941

5. The ease of registration of Trade Unions is one of the factors responsible for Multi-Unionism. This gave ample scope for the personal, political and ideological differences to take shape into Unions. The Trade Union Movement has been a handmaid of political parties from its very inception. This led to political Unionism, inter-Union rivalries. In England too, there is Multi-Unionism. The Royal Commission on Trade Unions and Employers Associations in its report issued early this year refers to two types of Multi-Unionism in England i.e. Multi-Unions based on occupations and Multi-Unions for workers belonging to the same occupation. The Commission is not favourable to Reform being imposed compulsorily by legislation. It says that the responsibility for reducing Multi-Unionism falls on the Unions themselves and

should not only bring about ordered Industrial relations but also forge ahead in the making of a united powerful nation.

Class Barrier

7. Another feature in Trade Unionism in Ceylon is the class barrier. This is perhaps a relic of the Colonial regime which is befuddling the thinking of Trade Unions. There is a wide gulf between the middle class and the working class. This class barrier typical of a stagnant society, prevents any common understanding of the national interest in economic matters and precludes whole-hearted cooperation between management and the wage earners. The middle class Trade Unions negotiate their salary or earnings according to the law of supply and demand regardless of the state of the economy. But when they hear of the working class demands

by K. RAMANATHAR

Administrative Officer,
Dept. of Agriculture

suggests that the most practical way to reduce competition between Unions in the same group of workers is for the Unions concerned to conclude agreements on rights of representation. The history and traditions of Ceylon Trade Unionism are different from that of the U.K. It is very doubtful whether Trade Unions in Ceylon would be successful in reducing their differences, personal, political and ideological, and conclude agreements on rights of representation. The tradition here has been for the government to intervene by legislation. Perhaps that is the reason why the Commission on Trade Union laws and practices headed by Sri Ramanathan has recommended an amendment to the law regarding Registration of Trade Unions.

6. The Trade Union inspired by humanitarian considerations is a great institution with admirable aims. In a multi-racial, multi-religious Ceylonese Society, it should act as a powerful force cutting across racial and religious frontiers. There has of late been a tendency in certain Trade Unions to afford those who were unscrupulous a convenient tool to further their own personal ends. Trade Unions grow out of the social and economic conditions of the time. The State being a powerful agent of change is now charged with the responsibility of creating the best possible social and economic conditions conducive to healthy growth of Trade Unionism. With the support given by the State, the Trade Unions

put forward en-bloc for a large number, the middle class views it in the light of its effects on the national economy.

While the middle class benefits more because of their stronger bargaining powers, the working classes suffer from social inequalities, and the gap between both the classes becomes wider. This is somewhat akin to the gap between the haves and the have nots and consequently suspicion and mutual distrust have contributed among other factors to low productivity.

8. The question of political allegiance in the Trade Unions is another feature that affects productivity and more or less shapes their relations with the government. Quite often we hear of opinions expressed that certain Trade Unions are tied up with political parties. When a political party comes to power the top union leaders have an important voice in national decision making. When that political party is voted out, that trade union becomes invariably strong opponents of the government. The Government too treats the Union as if it does not exist. This has become a major structural weakness in the country.

9. Another feature in the Ceylon Trade Union Structure is that in very many cases, the leadership has not come from the ranks. The Unions are more often led by politicians who have little to do with them. Again the funds in certain trade unions have been unlawfully used to further the political objectives of "outsiders". In the highly industrialised countries like the

USA, Britain and West Germany, Union leaders come from the labour ranks. Ceylon Trade Unionism should build a tradition of having their leaders from their own ranks. Now that the workers are sufficiently educated and the Labour Department has launched on the worker education programme, the necessity to have outsiders as leaders does not exist. Leadership within the rank and file of the trade union should reduce political control and create an atmosphere of greater participation in the welfare of the community at large.

10. The Government has brought forth an impressive record of legislation on labour matters. When a strike occurs, the government has a wide range of action which it can take, if it feels it's desirable to intervene. It can set in motion the conciliatory machinery of the Labour Department. Conciliation Services come into play at the request of one or two parties, though occasionally it is volunteered. The Department can arrange arbitration with the consent of the parties. The arbitrators can be either nominated jointly by the parties or in the absence of such nomination, be nominated by the Commissioner. Awards are binding on the parties for a minimum period of one year. If the above are not possible the Minister of Labour refers any dispute for compulsory arbitration viz. Minor disputes to Labour Tribunals or Arbitrators appointed by him and any disputes to the Industrial Court. Though the above system compares well with India and advanced countries like U.K., it has not lessened the free resort to strikes and stoppages. Most of the strikes are "Unconstitutional" in the sense they take place in disregard of an existing system for attempted settlement of strikes before strike action is taken. A similar state of affairs prevails in India and UK. In fact in India, the National Labour Commission has stressed the need for minimum Government intervention in industrial relations. If the Government is too ready to intervene or put pressure on the employer to avert a strike or threatened strike, the result would be the converse of what is intended to be achieved.

Class Conflict

The basic fact behind frequent strikes and stoppages of work is the class conflict. The workers and employers are pitted against each other. If the workers go to labour courts, the employers go on filing appeals against the awards. The employers resort to dilatory tactics, the workers resort to unlawful remedies. Some employers are still motivated by "Hire and fire" principles. They are generally not responsive to the legitimate grievances of the worker. The responsibility for industrial peace rests equally on the employers. More often than not, an employer gets the type of trade union he deserves. Now the question is posed how best to tackle a strike?

The Royal Commission on Trade Unions and Employers Associations after a study of Industrial Relations in the UK

(Continued on page 7)

The Revision Of The School Biology Curriculum— Some Recent Trends

Recent curricular revisions in science subjects and Mathematics are world-wide phenomena. Ceylon is not an exception. They are mainly concerned with the secondary school level. This level of the educational structure has been selected as it is the terminal course for a large majority of the secondary school pupils and it is also the level at which potential scientists are given a foundation course in science. These curricular revisions have been prompted by at least three main factors. First, the awareness that the future of any nation depends to a considerable extent upon the progress in Science and Technology. Secondly, there is a widespread agreement that all citizens of a modern society should acquire a reasonable understanding of science, its method and its process. Thirdly there is a growing recognition that maximum opportunity must be afforded to those capable of scientific excellence, so that not only would the individuals concerned benefit, but also society.

In the U.S.A. the success of the PSSC and SMSG gave impetus to the American Institute of Biological Sciences to launch on the Biological Sciences Curriculum Studies (BSCS), with massive financial support from the National Science Foundation. In U.K. a similar project financed by the Nuffield Trust has prepared revised curricular materials in Biology, Chemistry and Physics. Some countries are adapting the BSCS versions to local conditions as in Argentina, Brazil, Chile, Columbia, India, Israel, Japan, Nigeria, Philippines, Taiwan and Thailand.

In Ceylon, Syllabus of Instruction and Schemes of work were introduced at the G.C.E. 'O' level throughout all schools. Following this, the School Biology project (SBP) sponsored by the Ceylon Association for the Advancement of Science is working on an 'indigenous' Biology curricular revision.

Some criticisms about the traditional Biology curriculum

Following are some of the criticisms levelled against the traditional curriculum in Biology. They emphasised the factual learning to the exclusion of concepts and broad principles of Biology and they did not sufficiently provide for inquiry and investigations as methods of acquiring biological knowledge. These curricula were designed with particular emphasis on the provision of biological education for the future specialists. Certain levels of Biology, such as molecular, cellular and ecological levels were not sufficiently dealt with and what predominated was the study of whole organisms, Anatomy and Histology. Most of the materials were outdated and modern developments and advances in biological and allied sciences have not found a place. The biological knowledge did not adequately help the students to solve some of their individual and social problems. Major biological themes like

evolution, heredity and inter-relationships among living organisms were not sufficiently emphasised throughout the course. They were treated as isolated concepts. Biological curricular materials were prepared exclusively by any one group such as Education Department Officials, Teachers' Associations, University professors or curricular experts, so that the ideas and beliefs of any one group were reflected in the curriculum. Alexander and Taylor stress that

"The most critical problem in curriculum planning is that of securing more widespread and more cooperative participation on the part of all concerned".

Some characteristics of the new curricula in Biology

The recently developed curricula in Biology have been designed to enable pupils of a wide range of ability and with a wide variety of interests and aptitudes to benefit from the course. Greater emphasis is placed on the molecular, cellular levels and Zoology and population study. They are sufficiently correlated with the contemporary curricula in Chemistry, Physics and Geology. Materials related to recent advances and developments in Biological and Allied

sciences have been incorporated. It is hoped the new curricula would equip the pupils with concepts, skills and attitudes to solve their individual and social problems. Arnold B. Grobman stressed that "The first approach would be to emphasise attaining a conceptual understanding of the essence of science rather than acquiring factual information. Insights gained about the fundamental nature of the basic sciences should give our future citizens a series of frameworks within which they could react to specific problems, the very nature of which we cannot anticipate.

The second tool we might provide today's students would be the method and attitude of investigation and inquiry."

Major biological themes like evolution, heredity, etc., permeate the entire curriculum. They provide ample scope for first hand personal experience in the form of practical and field work. They are being prepared by pooling the experience, knowledge and skills of practising teachers, research biologists, and curriculum experts. Accompanying these revisions, we discern a change in the philosophy and technique of evaluation.

General trends underlying curricular revisions

The most evident trend, and a very desirable one, is the greater communication between and collaboration of practising biology teachers, research biologists actually working on biological problems and educators. This trend is seen in countries like

U.S.A., U.K., U.S.S.R. and Ceylon. William D. Romey has reported that in U.S.S.R. "University scientists collaborate with scholars trained in the arts of pedagogy and with experienced teachers in formulating new curricula and techniques. This close association of working scientists, University educators and teachers is a rather revolutionary combination for the Soviet Union and may provide significant advances in the secondary school science education in the U.S.S.R." Secondly we see that these revised curricular materials are being tried out in schools and being evaluated more thoroughly in the field and experimentally. Greater emphasis is placed on experimental work, pupil activity and their personal experience. They take into account the psychological characteristics of the students. We see a greater degree of international cooperation leading to mutual exchange of experience and expertise in curriculum revisions. For instance with regard to BSCS materials, there are bi-national committees working on adapting these materials for use in other countries. Cooperation on a regional basis has taken place in OECD seminar on the reform of biology teaching held in Switzerland in 1962, fol-

lowed by another OECD seminar in 1964. A Commonwealth conference on science teaching in schools was held at the University of Ceylon, Peradeniya, in December 1963 and the Asian Regional Conference on School Biology was held at Manila in December 1966. They dealt with the problems of curricular revision in School Biology.

Biology curricular revisions in Ceylon

In Ceylon, the curriculum is determined by the Department of Education and these are prescribed for all schools. Recently the Education Department prepared Syllabus of Instruction and Scheme of work in science subjects, including Biology to be used at the G.C.E. 'O' level. These were of a provisional nature and prescribed only the minimum of learning. They provided for flexibility and ingenuity of the able teacher to proceed beyond, but within the limits of the pupil's experience and ability and available resources. The materials were presented in "a preferred sequence" and were developed in a graded manner to suit the particular group. It was suggested that they were to be used as supplementary aids to the teachers and not as text books. Certain other desirable features were that learning materials in Biology were correlated with those in Chemistry and Physics. They were based as far as possible on the previous learning experiences included in the General Science scheme. It is hoped that the provisional curricular materials would be pooling

the knowledge and expertise of class-room teachers, curriculum specialists and University staff. A senior or experienced teacher in these subjects is now required to supervise the teaching of these subjects in their schools.

In the School Biology Project, the practising teachers, educators and research scientists cooperate in the preparation of Biology curricular materials. This is a very desirable feature. The School Biology Project intends preparing integrated curricular materials in Biology by producing (a) Teachers' Guides, (b) Students' Books (c) Laboratory Guides and (d) Supplementary reading materials. Coherence and unity in the materials could be achieved if theoretical and practical aspects of learning are not separated. It is understood that the SBP materials would be indigenous without adaptation from any of the well known curricular revisions. If any desirable features from others' experience in curricular revisions are to be incorporated in these materials, care must be taken to see that they specifically suit cultural, economic and social conditions in Ceylon.

BSCS materials

In the production of the

BSCS materials, research scientists, practicing biology teachers and curriculum experts have collaborated. It is a balanced and a comprehensive set of materials, placing greater emphasis on molecular, cellular, community and world Biome levels. To some extent the theoretical aspects of the curricular materials have been separated, thereby introducing an unwarranted and undesirable feature. Recently this defect has been noted and effective measures are being taken to remedy this situation. Dr. Claude Welch, the Supervisor of BSCS Blue version writes "A major goal for the future edition will be to make a solid synthesis of the text and laboratory manual. The authors intend to integrate the laboratory investigation both physically and pedagogically into a single volume." They have made provisions for the abler and gifted pupils in the form of biological investigations. Influenced by the belief that there is no one best approach to the teaching of biology, they have produced three versions and accept the position that other approaches are also possible. The three versions are, the Blue Version emphasising the physiological and biochemical aspects, Yellow version emphasising the genetic and developmental aspects and the Green version stressing the ecological and evolutionary aspects of biology. These three versions have their respective Teachers' guide, Students' books, Laboratory blocks and guides, supplementary reading materials and teaching aids like films,

filmstrips and charts. The three versions emphasise inquiry and investigation as methods of acquiring scientific knowledge and skills. We also discern a more frank treatment of sensitive areas in Biology, like evolution, origin of life, human reproduction, etc.

Nuffield Biology Project

The curricular materials prepared by the Nuffield Biology Project are intended to cater to students of a wide spectrum of ability, interest and aptitudes. Practical and theoretical aspects have been included in the same volume without an artificial separation as in BSCS materials. They too emphasise inquiry and investigation as methods of acquiring significant knowledge in Biology. They have produced teachers' guides, students' books, supplementary reading materials and teachers' aids like films, film strips and charts. The Nuffield Biology Curricular revision presupposes a change in the existing aims, objectives and philosophy of evaluation to make the course more effective and useful.

Some suggestions for consideration

Biology curricular materials should be suggestive rather than prescriptive. They should provide for the teacher's own planning and innovation.

Curricular revisions should not be in the form of spasmodic responses to alarm of the moment. The efforts at curricular revision should be continuous. They need to be continuously evaluated, revised and refined.

It is generally accepted that a good biology programme should stress both the content and processes. In the past the actual practice had been to spend most of the time on teaching content and neglect processes. Recent trends suggest a tendency to stress exclusively the process and the content to be relegated to a position of secondary importance. This can give the impression that the processes and skills they learn constitute the sum total of Biology. It is also possible that they learn a series of isolated processes or skills and may still not gain any insight into the real nature of scientific inquiry and scientific enterprise. So in addition to the process, emphasis on content with a structure of concept and conceptual schemes is a vital necessity. Therefore Content and Process should be complementary and mutually dependent on each other. Bentley Glass referred to two major aims in studying any natural science. "One aim is to become acquainted with the significant scientific facts upon which the major concepts and theories of science depend" and he further said that "This second objective is to know what science really is—to recognise its spirit and to appreciate its methods." Joseph J. Schwab reinforced this idea when he said that "Science is a process of constructing bodies of tentative knowledge, of discovering different ways of making data coherent and telling about a subject matter."

(To be Continued)

By T. VELAYUTHAM, B.Sc. Dip-in-Ed.

Sister Nivedita—The White Flower

Margaret Noble—the White Flower of Nobility, Nivedita—dedicated, whether we think of her by her Irish or her Indian name, was ever human being more appropriately called? The highest form of devotion according to Hinduism, is Atma Nivedana or self-dedication. Nivedita is the name given to Margaret Noble after she became the disciple of Swami Vivekananda and she dedicated herself to the services of God and humanity and India. Margaret Noble was born of Irish parents at Dungannon, Tyrone Country, North Ireland, on October 28, 1867. India was her spiritual home. She was India's daughter by adoption and she consecrated herself to the cause of India's uplift. Teaching was her initial calling. After graduating she became a teacher at Kesevick, later started a school at Rugby for the deprived and later ran a school at Wrexham, a coal mine area. This was followed by starting a school of her own at Wimbledown. She met Swami Vivekananda in 1895 and again in 1896. Her parents were devoted Christians and the father was a Priest, who dedicated himself to the service of people in isolated villages. To the young Nivedita, Christianity did not give the sense of fulfilment. Buddhism did not seek the path to God. With the 1895 meeting of the Hindu Monk of India, the Patriot monk of India, came the turning point of her faith. The Swami whom she met in 1895,

India, her work extended to various domains, education being one of the most. She was successful in arousing the whole Indian people to an awareness of its own social, cultural and religious greatness as revealed in its history and tradition. Writing, lecturing, teaching, nursing, organising famine and relief work and maintaining a life of unflagging spiritual exertion, she inspired and evoked unstinted admiration from the people.

Sister Nivedita was an experienced educationist before she came to India. Her foremost mission now in coming to India was of imparting education particularly to women. Swami Vivekananda was consumed with the idea, the desire for the education of women, and he was hopeful of Nivedita's work. In a poor insanitary locality in Baghkar, Calcutta, she rented a small old brick house and there began to teach neighbouring Hindu girls. Here she lived with an American fellow worker, Sister Christine. The house bore on the outside a small sign-board, 'The House of the Sisters'. This developed into the Nivedita High School which celebrated its Golden Jubilee in 1953. Her desire to emancipate the women of India found practical expression in the founding of the school called after the Nivedita Girls' School. This school suffered at the beginning of its career, for want of adequate financial

the present and being mindful of the future. For Nivedita, the Mother Tongue was the only possible medium of instruction. In fact we have an interesting, and important event on record as to how she attempted to convince Rabin-dranath Tagore, of the efficacy of mother tongue instruction. Tagore was the founder of the cultural national movement in India; yet he failed to recognise that mother tongue instruction is the basis to national awakening and national consolidation. It is recorded that they both continued to differ on this question for quite some years; yet for Tagore 'Nivedita was the glory of man's soul in a living body. She was a Lokamatha, a mother to the people'. In the 'Gora', Tagore sees Nivedita in fullness. Nivedita's personality became his central theme in the work.

Nivedita was a positive nationalist. Nationalism for her was a simple yet a Life faith. Nationalism is nation making and man making. It did not stop with that; it was also effecting an ideal exchange of ideas between the East and West; it was more than that. It was Vedanta, the purest Gospel of Universalism. Dr. Ananda Coomaraswamy, who collaborated with Sister Nivedita in writing a book and for whom he had a sense of dedication would say that 'Nivedita became not merely an interpreter of India to Europe, but even more, the inspiration of a new race of Indian students, no longer anxious to be anglicised, but convinced that all real progress must be based on national ideals'. For Nivedita Universalism is 'God is one; the East and West cease to be East and West, the East and West are one. All religions teach that man's chief end is to end sin, suffering, old age and self'.

As a teacher at London, Nivedita underwent transformation in religious outlook. Now by about 1901, she underwent a period of critical discrimination. The idea of regeneration of the vast Indian nation was her mission in life, but there was in her mind a dynamic conflict of ideals. India was a slave nation. Was it possible to attain spiritual and cultural freedom in a country which is politically in bondage? She thought that it was necessary to fix one point from which to start. That point was political freedom. 'Freedom has meant something to me, I see the political need so clearly. To that I must be true'. As from 1902, she ceased to be a Nun of the Ramakrishna Order officially, but she became a Messenger of the ideal with new hope and vision. She fulfilled all the inspirations of the Mission.

It is to be impressed that two of the great nationalists of India, Aurobindo Ghosh and Bharati came under her dynamic influence. The political, social, cultural and Mother Goddess themes of Bharati were impressed by Nivedita. Of six 'Educated' Bharati chooses to honour, Nivedita gets the first place. To Bharati, Sister Nivedita was the symbol of Affection and Sacrifice through Affection, Temple of Affection and Compassion, Light for Darkness, Rains for India's Plants,

wealth giver for the Poor and Destroyer of Ignorance. Redemption from slavery, eradication of untouchability, freedom from superstition, freedom from fear, developing a sense of discrimination and above all synchronising Nationalism and Love of God were the ideas she showered on Bharati—with Aurobindo, she propagated the revolutionary ideal.

'The Mother's heart, the hero's will
The Sweetness of the Southern breeze,
The Sacred charm and strength that dwell,
On Aryan Altars, flaming free,
All these be yours and many more,
No Ancient soul could dream before,
Be Thou to India's future son,
The Mistress, Servant, friend in one'.
This is what Swami Vivekananda expressed in a poem

presented to her in 1900, September 22.

Her heroic spirit was now beginning to weaken. For her, 'Sacrifice has been the law throughout her life'. She was removed to Darjeeling. On the 13th October 1911, holding the rosary in her right hand, she breathed her last uttering the following Santhi sloka to her by her great Master:

'Lead me from the unreal to the Real;
From Darkness to Light,
and
From Death to Immortality
Om Peace; Peace; Peace!'

Sister Nivedita's tomb is at Darjeeling and this sloka is inscribed on it.

This is the end of the Sister Nivedita birth centenary year. The Government of India issued a commemorative stamp on 28-10-68 to salute this great dedicated sister of the world.

by P. CHANDRASEGARAM

Dept. of Education, University of Ceylon

became her Guru afterwards and his teachings gave her the relief that her doubting spirit had been longing for so long. The meeting transformed her whole being. She went to India in 1898 and she passed off at the age of 44 at Darjeeling on October 13, 1911.

A Spiritual University

Hinduism for Nivedita was not a sect but a synthesis; it was not a spiritual church but a spiritual university. Hinduism educates in the power of observing, in accuracy, in ascertaining truth and in proceeding from the knowledge of what is proved to the thinking of what is probable. Hinduism is the fertilising waters of spiritual knowledge. It irrigates the channels of religion over the length and breadth of the world.

Hinduism, India and the sense of urgency for human redemption and her innate convinced desire to serve Man and God took her to India. During her thirteen years of work for India, the British were not only vigorously applying their methods of administration and consolidation but also attempting cultural assimilation. There was indifference and contempt for the people, their culture, philosophy, religion and their civilisation. Sister Nivedita felt that it was a challenge to the great Indian civilisation and thought she wanted to live and serve the people of India. Perhaps no European before or since has aroused such deep and loving respect among Indians of all classes as Sister Nivedita. In the thirteen years of her stay in

support. It was then that she wrote some of her finest books such as 'The Web of Indian Life', 'The Master as I saw Him', 'Cradle Tales of Hinduism', 'Studies from an Eastern Home and Others' and sold the copyrights for the benefit of the school. Is this not a wonderful expression of her sense of unqualified magnanimity?

In her 'Web of Indian Life', Sister Nivedita expresses her marvellous insight into the life and outlook of Indians. She sees the Indian woman in her role as mother and wife and as the feeder and sustainer of the national culture and tradition. 'The Master as I saw him', is a faithful commitment of her great Master's idea. The work is an analytical masterpiece of Vivekananda's thought. It was published in 1910, eight years after the Swami's demise. The book contains 27 Chapters with 4 Appendices. The book is one which deals with the All pervading Humanity. She touches on Mother Worship, Swami's attitude to Buddha and his estimate of Historic Christianity. She touches on The Ramakrishna Order, Monasticism and Training of Workers. She deals with the theme, "Strength must come to the Nation through education".

Worthy of Study

Her books on 'Civic and National Ideals' and 'Hints on National Education' are worthy of study. An educational system should be national in thought, national in content and in texture. It must preserve the cultural evolutionary trend, while being sensitive of

THE COMPUTER AND COLON CLASSIFICATION

At a time when the West sailed in 'Librarianship' a quantum of intuition of Dr. S. R. Ranganathan sharpened by his intelligence brought forth the *Five laws of library science*. But, the laymen as well as some professionals who could not foresee the scientific requirements of Depth Classification in Documentation Work at the time when the Indian library philosopher formulated the 'Laws' questioned, "Is there a Library Science?", "What is Library Science?" and so on. Dr. Ranganathan, in turn, questioned "What is a Science?" and he provided the best possible answer for both. He characterised the working of scientific method by a never ending spiral.

The spiral cycle has four cardinal points—Accumulation of data; Formulation of empirical laws; Derivation of fundamental laws called Hypothesis in Natural Sciences and Normative Principles in Social Sciences; and the Deduced

constructing a classification scheme as unscientific.

Ranganathan declared that "any domain in the universe of subjects which admits the above described spiral of sci-

Dr. S. R. Ranganathan

tific method in the course of its development is a science". To prove it further, he has described in his 'Five Laws' the earlier recognition of Natural Sciences and the delay in the recognition of Social Sciences and states that in the absence of the spiral of scientific method, Theology, Literature and Fine Arts cannot be deemed to be sciences.

by K. MANICKAVASAGAR

laws. So long as future observations are in conformity with the deduced laws derived from the fundamental laws, there is no further movement along the spiral. But this seldom continues for long. As and when new facts appear to contradict the fundamental laws, every effort is made to ensure the validity of the normative principles. If the contradiction persists, a crisis is declared in the application of the Scientific Method. A new cycle gets into full swing and carries the spiral of scientific method further.

Such a crisis seems to sprout out in classificatory thought in the Classification Research Group of London (CRG), where D. J. Foskett is of opinion that Dr. Ranganathan's own technique of facet analysis has opened up new possibilities and he questions as to why the Basic Subject should not be explored. J.E.L. Farradane, another member of the CRG regards the traditional mode of

However, Linguistics, Literary criticism and Art criticism involve work in all the four phases of the spiral and these are amenable to become a science.

Clifford Curie of the Imperial College of Science and Technology described that Dr. Ranganathan has recently discussed the working relationships between the classifier and the engineer in mechanical information retrieval systems. "Ranganathan explains", she says, "that all the steps in classification from facet analysis to translation of isolate ideas into isolate numbers should be done by a classifier before the coding of numbers for the machinery".

Break-Through

It has been estimated that the American industry is spending about two million dollars every year to devise systems for information retrieval. Dr. Herbert Coblans of the Inter-

(Continued on page 7)

The Cooperative Way of Life

(Continued from page 1)
amend the law to enable cooperative societies to undertake pawn-broking.

Pointing out that the Northern Division Cooperative Federation was the oldest Federation in the island, he urged the CCD & RCS to give up the idea of cutting its subsidy. Putting the NDCF on a par with District Unions was like equating an undergraduate's needs with those of a kid attending the kindergarten, he pointed out.

Referring to the IBK service, he said that it had been started with the approval of the Department. These Itinerant Book-Keepers were performing a very valuable service by helping to keep the accounts of societies up to date. Unfortunately these IBK's had not been confirmed yet. He appealed to the Department to help to make the position of these IBK's secure.

Mr. W. Pathirana, CCD & RCS, emphasised that no cooperative society or Union could flourish unless the apex organisation was strong. In Denmark and Sweden, the apex organisations were very powerful: this was what Ceylon too should aim at.

He pointed out that today what was more important than even Cooperative education was ensuring a steady supply of goods to cooperatives. He suggested that the Cooperative Federation of Ceylon and the All Ceylon Consumers Union form an apex organisation to provide cooperatives with all the goods they wanted.

Stressing the importance of Management, Mr. Pathirana said that cooperatives should be as, if not more, efficient as the private sector. They should be able to give a lead to the private sector: very few coops here could boast of that. Of course, they had their own problems — they hadn't enough goods to make a profit. Without profits, they were unable to employ good executives; this in turn led to frauds. Thus it was a vicious circle: that was why he stressed the importance of a steady and adequate supply of goods to cooperatives.

He pointed out that in Sweden thirty per cent of the entire trade was handled by cooperatives which were so powerfully organised that the private sector could not compete. In fact, the private sector had to learn about trading from cooperatives.

Mr. Pathirana also stressed the need for member loyalty and vigilance. Very many members came to the cooperative only to buy their rations once a week. On their way home, they would buy the other items they needed, from the private trader. Annual General Meetings were not well attended, sometimes it was almost impossible to hold AGM's. Some of those who cared to attend, came with the idea of creating trouble. There were some societies whose accounts were in arrears, while some had no books at all. These problems were not peculiar to Ceylon: even in India, they existed. But Denmark had no such problems, though it had no Cooperative Law or Department. The reason was that cooperators there were honest and inter-

ested in the welfare of the Movement. Mr. Pathirana concluded by saying that these problems could not be solved overnight or even in a few months or years. Even in Denmark and Sweden, the Movement had to face these problems, at the start. He was confident that with courage and determination, these problems could be solved.

Mr. Edmund Wijesuriya, M.P., President, Cooperative Federation of Ceylon, urged that cooperators put forward their case as strongly as possible before the Royal Commission of Inquiry and ensure that the Cooperative Movement here was made an independent one, like in Denmark and Sweden. He was confident that the Northern cooperators would play an important role in this.

He promised to see that the CWE did not inconvenience cooperators from Tamil-speaking areas. In the Cooperative Movement there was no room, he said, for racial or religious or linguistic differences. Their aim should be to uplift the downtrodden. Mr. Wijesuriya also promised to take steps to see that the law was amended to enable cooperative societies to undertake pawn-broking.

Mr. S. Thanikasalam, Director of Education (Northern Region) said that without Cooperation no real social life was possible. He recalled how Jaffna had been a pioneer in the Movement. Unfortunately today Jaffna was getting most of its requirements from outside while sending out little in return. He stressed that this deplorable situation must change.

Presiding over the 2nd day's sessions, Mr. Shelton C. Fernando, Rtd. CCD and RCS and Permanent Secretary, Ministry of Local Government, recalled how 14 years ago, at a prize-giving in the North, he had remarked that the English language, the Christian religion and the Cooperative Movement were the unifying bonds between North and South. Today, owing to changed circumstances, the first two factors had lost their force. Today it was the Cooperative Movement which linked the North and South and every part of the country.

Paying a tribute to the Northern Cooperative Movement, he said it was the purest form of Cooperation and the NDCF had become the pattern for similar activities in other districts. It was following the pattern of the NDCF that the Cooperative Federation of Ceylon was set up in 1955, with the late Mr. V. Veerasingham as its first President. Even at that time the racial cry had been raised, but he had put down his foot firmly against it.

Commenting on some of the resolutions, Mr. Fernando said that if private companies were allowed to do pawn-broking, he saw no reason why Cooperative Societies should not be allowed to. The Federation should take up the matter with the Government, as also the question of exempting cooperatives from the Business Turnover Tax. He stressed that there should be some inducement to channel surplus funds of members into Savings Schemes: this would ensure the best use

of the funds. A Cooperative Land Mortgage Bank was one of the best institutions you could have in the country. He pointed out that food production was hampered badly in the absence of such institutions. He concluded by stating that coming to Jaffna was like a cooperative refresher.

Bright Patches

Maharashtra, Gujerat and Punjab were very bright patches in the marketing of agricultural produce, said Yuvaraj Udaybhansinhji, President, National Cooperative Union of India, in an informal chat with the Committee of the NDAPC Union. Agricultural marketing in Punjab, he said, was well developed on sound lines: an agricultural society there had made a profit of 2 crores. The secret of the outstanding success of Punjab marketing was that societies extended their services right up to the homes of cultivators. They had built go-downs and handled fertilisers and other requirements of cultivators. These societies, pointed out the Yuvaraj, did not confine their activities only to marketing; they carried out extension and advisory services. When these societies were started, they did not expect to handle so much work. But once they went to the people, the people responded enthusiastically. The Yuvaraj stressed that all that is needed is to make the farmer conscious of modern techniques: once he sees the benefits, he'll ask for more credit and better marketing facilities. He remarked that Ceylon being a compact country could reap the full benefits of cooperative marketing, if they could make the farmer conscious of its advantages.

Mr. S. Ambalavanar, President NDAPC Union, welcoming the Yuvaraj, said that he represented the cooperators of India. He recounted the history and activities of the Union and pointed out that it had made the country almost self-sufficient in onions.

Need for Coop Education Stressed

The Karve Commission which was set up by the ICA to reformulate Cooperative Principles had stressed the importance of cooperative education, stated Yuvaraj Udaybhansinhji in the course of a discussion with the staff of the Jaffna Cooperative Training School. Unfortunately, he said, many people both in India and Ceylon appeared to neglect cooperative training. In India the Government had wanted to pull out of the field of Cooperative Education. Since the Government's part in the Movement was quite considerable, if the Government pulled out, cooperative training would suffer and there was a danger that the Government's money would go down the drain. They had pointed this out and the Government was continuing the grant. The Government's position was that they wanted the Movement to be self-sufficient. The Yuvaraj added that vested interests in India which were hostile to the Movement, were magnifying the defects in the Cooperative Movement.

Compares Favourably With India

Yuvaraj Udaybhansinhji congratulated the Jaffna District Harbour Services Union on its rate of unloading which, he said, compares very favourably with India's. He paid this compliment when he addressed the Union's Committee during his recent visit to Jaffna. Posing the question whether a cooperative institution should aim at monopoly or efficient, first-class service to the nation, he said the Union had served the nation right and therefore could claim something approaching a monopoly. It had provided efficient service and saved the Government a lot of money. This was the real cooperative way in which to serve the nation.

Mr. Shelton C. Fernando, former CCD and Permanent Secretary, Ministry of Local Government expressed surprise at hearing that the Union had been asked to pay Business Turnover Tax. He said it sounded very queer. Referring to the problems facing the Union, he said they could be solved if they were taken up in the proper quarters. The Union should take up these questions speedily and right to the very top, he added.

Mr. J. F. Sigmaringam, President, Jaffna District Cooperative Harbour Services Union, traced the history of the

Union from the time it was registered in 1963. He said it was a self-sufficient institution, with every link in the chain functioning efficiently. He pointed out that the Union had earned lakhs of rupees as despatch money for the Government. Up to now they had not claimed it but they were confident that they would not have to pay demurrage. They would urge the Government to use the despatch money they had earned to put up stores and warehouses in the North, as lack of adequate storage space was the main problem here. He warned that the private contractors whom they thought dead and buried, were showing signs of life again. They were trying to gain a foothold here: unless the Union was vigilant, more and more ships might be given to private contractors, he added. The threat was far more serious than it appeared to be.

Prices Not Fixed Yet

The Jaffna District Cooperative Harbour Services Union proposes to lease 5 lighters and sell outright 6 lighters to the Port Cargo Corporation (Trincomalee). The prices have not been decided on yet.

INVEST your SAVINGS in—

THE JAFFNA COOP. PROVINCIAL BANK LTD.

FIXED DEPOSITS

Interest on Fixed Deposits for 3, 6 & 12 months is 1½%, 2½% and 3½% respectively. On Deposits for 5 years and over and on Deposits for 10 years and over the rates are 4% and 4½% respectively.

SAVINGS DEPOSITS

(1) Interest at the rate of 3% is allowed on Savings Deposits from 1-5-67. Arrangements can be made to withdraw funds from this account daily.

(2) From 1-11-1967, in the case of Institutions, the rate of interest payable will be 4% for the month in which there is a minimum balance of Rs. 5,000/- or over.

(3) For Cooperative Societies, from 1-11-1967, the rate of interest payable will be 4½%.

SECURITY DEPOSITS

From 1-11-1967, the rate of interest payable on Security Deposits of Societies will be 3½%.

PAWN BROKING

Pawn Broking is done at all our Branches. The rate of interest charged is 10% and Repayment by Instalments is allowed.

Branches:

Jaffna—Paranthan—Chunnakam—Point Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—Chankanai—Kayts—Vali East (Averangal).

Head Office:

59, MAIN STREET, JAFFNA.

EARN AN EASY RS. 150/- PER MONTH

JOIN YOUR LOCAL WEAVING CENTRE

Handloom Sarees, Verties, Shawls, Table Cloth, B'd Spreads, Chairbacks, Handkerchiefs, Pillow Cases, Towels, Door and Window Curtains.

Available in lovely designs and enchanting colours at

Jaffna Co-operative Textile Societies Union,

10, CLOCK TOWER ROAD, JAFFNA.

Colon Classification

(Continued from page 5)

national Federation for Documentation says: "The computers now coming on to the market cost about three million dollars each and carry out more than one million operations per second. But the efficiency of data processing machines depends on its conceptual contents, that is, the structure of the data to be handled. For information retrieval, structure is essentially classification, and it was Ranganathan who made the first break-through in classification theory which provides structural techniques for handling scientific information. The Ranganathan concepts of Facet Analysis, Fundamental Categories, Canonical Order, Chain Indexing, to mention but a few have to be fully assimilated and applied in machine contents; just improving the hardware will not mean real progress". Dr. Coblan's statement is a warning to American librarianship which is deaf to the wisdom of India.

An additional warning has been given by the Library Scientist Jesse H. Spera of Cleveland in the American professional journal 'Library Quarterly', of his conviction that "Ranganathan is blazing a trail along which future theorists of library classification must follow and that, if we fail to heed his markings, we may very soon lose ourselves in the ever deepening forests of contemporary print".

When Dr. Ranganathan pronounced the scientific method in Library Science, twenty years ago, he described it as one of the Social Sciences which is amenable to scientific method. But with the emergence of Depth Classification warranted for mechanical retrieval of information embodied in micro-documents, Library Science includes an Applied Science within itself.

Ultimate Goal

Undoubtedly, the computer and other electronic innovations can marshal the resources of many libraries to meet a particular information need. Millions of dollars are being pooled to find ways of using the computer to answer library reference questions and for information retrieval. Joseph Becker, the Director of Information Sciences of the Inter University Communications Council, has predicted in the latest issue of 'Electronic Age' that "the libraries of the future expect to have the full text of

certain materials stored in a form readable by machine." The Director also insists that computer programmes should be devised to possess intellectual concepts for retrieval that mark a significant improvement over the traditional method of hierarchical subject classification. "The crux of the problem", Becker states "is to develop computer programmes that not only organize information by subject but are capable of logically organizing stored information to satisfy changing interests. If this can be done, it may then be possible to extract underlying patterns of meaning from a mass of digitally stored language. This is the ultimate goal". Non-hierarchical subject classification and reorganizing stored information are possible only with a Freely Faceted Analytico Synthetic Classification. The only well known general scheme for bibliographic classification is the Colon Classification of Dr. S. R. Ranganathan. Based on its faceted structure more than twenty special schemes have been designed and applied particularly in British libraries. Many of these are not freely faceted though they are analytico-synthetic. Only a Freely Faceted Analytico Synthetic scheme for Bibliographic Classification can meet the requirements of computer technology in its application to the retrieval of information embodied in documents. The other known system that has overcome the rigidity of conventional hierarchy is the Encoded Telegraphic Abstracts of the Western Reserve University. The devisers of the WRU system admit that the system has been influenced and even guided in its development by the Colon Classification of Dr. Ranganathan.

Jessica Melton made a comparison between the Colon Classification and the mechanical sorting system of the WRU and reached the conclusion that of twenty five basic ideas, in nineteen cases the systems are in perfect agreement, and in two others in partial agreement; four cases where no correlation existed were due to the omissions on the part of the WRU classifier of aspects included in the Colon Classification.

This in itself is sufficient proof that classifiers using a Freely Faceted Analytico-Synthetic Scheme for Bibliographic Classification are on par with engineers.

State or besides it. This was a violation of the principle of neutrality: there was a danger that they would try to use cooperatives for their own purposes. The State too used cooperatives for other than purely cooperative purposes. But in doing so cooperatives served the whole society; whereas parties and trade unions want cooperatives to serve the interests of only a group. If cooperatives identified themselves with the interests of political groups, they would limit their economic and social efficiency and lessen the possibilities of development, he warned.

The Role of Trade Unions

(Continued from page 3)

for three years, has not offered any remedy for tackling strikes. It only suggested certain improvements in the existing services. This gives point to the view that the strike problem is really insoluble. Perhaps it is "the price for remaining in a free society". There is a big difference in the history and traditions of trade unionism in the UK and Ceylon. The tradition in England has been to resolve problems voluntarily whereas in Ceylon there is too much of reliance on government intervention. Legislation cannot create good relationships. It can only help and support the promotion of good relationships between the Employers and the Employees. I should think that the best way to tackle the Industrial unrest is to ensure the responsibility of the trade unions in the trade to which they belong. Workers' representatives should be given the opportunity to serve on Boards. They should be made to participate actively in the framing of policy and the execution of it. Workers as shareholders in an enterprise, gives them initiative and a sense of responsibility. Hitherto labour has played a circumscribed role in national development. Labour will have to take its rightful place in the national development of this country. It is suggested that a device like the National Workers Development Fund would be meaningful to the role of the workers in National Development. The shareholders of the Fund are to be the trade union members. The resources of the Fund will be invested in National Development projects and the returns from it will be paid back in the way of annual dividends. This will not only enable workers to be equal partners in development, make them more responsible to the wider interests of the community, reduce class-conflict which is the traditional philosophy of trade unionism, but also increase the government's resources in National Development work.

Writers on Industrial relations say that the presence of Industrial conflict within a society reveals either an inadequate institutional system or the inadequate acceptance of the existing institutional system. Institutional devices such as National Workers Development Fund, and institutional devices for securing workers' participation in management should go a long way to reduce the conflict between capital and labour. Multiplicity of trade unions militates against collective agreements. The most frequent solution canvassed for Multi-Unionism is Industrial Unionism. The merits of Industrial Unionism are very striking. Sectional claims on behalf of different groups would be more easily harmonised. It is easier for one union to conclude effective company and factory agreements. Further, temptation to outdo each other in militancy would be eliminated. Such a change towards Industrial Unionism cannot be brought by legislation as this may involve a drastic upheaval. Hence there should be a natural evolution. In the present context a reorientation of trade union

policies and philosophies is very necessary. There was a time when Mahatma Gandhi expounded the philosophy that labour and capital were both employers and employees. "Capital employed labour, labour employed capital, the community employed

both. Both were trustees of the Community". Trade Unionism cannot have a philosophy other than a moral one in a free society. This is the only way to have a break-through in Industrial relations which are at present a battlefield.

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North,

Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries, Oilmanstores & Ceramics and all goods distributed by the

COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address:

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at:

15/1, Power House Road, Jaffna.

For Speedy Discharge and Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.

● STEVEDORES AGENTS

● LANDING CONTRACTORS

● FORWARDING AGENTS

Telephone No. 590

Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

Kalliyankadu, Batticaloa & Karaitivu

MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES

Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone:—257, Batticaloa

T'gram:—"Service"

T'phone:—10, Nintavur

Eravurpattu M.P.C.S. Union Ltd., Chenkaladi

We are:—Agents of Ceylon Nutritional Foods Ltd.

" " Ceylon Petroleum Corporation.

" " People's Bank in Pawn Broking.

Transport Agents of Commissioner of Agrarian Services.

Paddy Purchasing Agents of Commissioner of Agrarian Services in Eravurpattu.

Owners of Rice Mill and milling rice for Government.

Wholesale and retail dealers in Consumer goods, textiles, cement, agro chemicals, agricultural implements etc.

Phone 28 Eravur.

SOUTH YALPANAM MPC'S UNION LTD., KILINCHCHI.

Phone: 8.

T'gram: "Yarlunion".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for: Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

Only by the State

(Continued from page 2)

State's protection was indispensable for cooperatives which are not yet able to exist on their own strength. But, he insisted, this protection should be temporary. Otherwise it would limit the freedom of the Cooperative Movement and would also maintain weak cooperatives which are an encumbrance to the whole movement.

Dr. Deter emphasised that the State is the only institution which can and should help cooperatives. In some countries political parties or trade unions tried to influence cooperatives in place of the

BOOK-KEEPER WANTED

Applications are invited for the above post by the SOUTH YALPANAM M. P. C. S. Union Ltd.

QUALIFICATIONS

Should have passed the S. S. C. or G. C. E. in 6 subjects in not more than two sittings, with credit pass in Arithmetic or Mathematics and an ordinary pass in English. Due consideration will be given to those permanent residents of Karachchi division, trained at the Cooperative School, Jaffna, with good knowledge in Book-keeping and typewriting.

Age : 25 to 35
Salary : Rs. $\frac{100.00 \text{ to } 202.00}{17 \text{ of } 6.00}$ + C.L.A. & S.L.A.
Security : Rs. 250/- in cash
Closing date : 9-11-68

Employees of this Union are exempted from age and credit qualifications.

KILINOCHCHI

A. Shivasundaram
President**Cooperative Employees Certificate
Junior and Ordinary Levels**

The next C.E.C. Junior and Ordinary Level Courses will commence on 3-1-1969.

(1) C.E.C. Junior Course.

- (a) **Period of Training:**—2½ months.
(b) **Eligibility:**—Employees in Cooperative Societies who have passed the J.S.C. Examination.
(Applications from employees who have not reached the J.S.C. standard will also be considered).

(2) C.E.C. Ordinary Course.

- (a) **Period of Training:**—4 months.
(b) **Eligibility:**—Employees in Cooperative Societies who have passed the S.S.C. or G.C.E. (O/L) (Six subjects) or C.E.C. Junior Level

OR

Those who have passed the S.S.C. or G.C.E. (O/L) with four Credit Passes including Arithmetic or Commercial Arithmetic.

Application Forms may be obtained from:—

The Principal,
Cooperative Training School,
111, Beach Road,
Jaffna

Requests for application forms to be sent by post should be accompanied by a self-addressed stamped envelope.

Closing Date of Applications:—15-12-1968.

Cooperative Training School, K. Paramothayan,
Jaffna. 19-10-68. Principal.

**Cooperative Employees Certificate—
Higher Level**

4-1-1969—30-9-1969

The next C.E.C. Higher Level Training Course in the Tamil Medium will commence on 4-1-69 at the Jaffna Cooperative Training School.

Eligibility:—

1. Those who have passed the Cooperative Employees Certificate (Ordinary Level) and have three years of continuous service in a Cooperative Society.

OR

2. Those with either the H.S.C. or the G.C.E. (Advanced Level) who have secured a pass in Arithmetic or Commercial Arithmetic or Book-Keeping at the G.C.E. Ordinary Level.

3. Those who have passed the Cooperative Employees Certificate (Ordinary Level) in the First Division will be admitted if there are vacancies, even though their period of service is less than three years.

No tuition fees will be charged. There will be 2½—3 months of Practical Training and trainees will have to bear travelling expenses in connection with it.

Fees:—(1) Admission — Rs. 2/-
(2) Registration — Rs. 10/-
(3) Final Examination Rs. 15/-

Application forms may be obtained from the address given below:—

The Principal,
Jaffna Cooperative Training School,
111, Beach Road,
Jaffna.

Written requests for application forms should be accompanied by a self-addressed stamped envelope.

Closing Date of applications:—15-12-1968.

Jaffna Cooperative Training School, K. Paramothayan,
Jaffna. 8-10-1968. Principal.

**Coop Education
in West Germany**

Cooperative Education in West Germany was carried out by the Regional and National Unions, said Dr. W. Deter addressing the staff and students of the Jaffna Cooperative Training School. His talk dealt with the Cooperative system in West Germany. Where there were no Regional Unions, e.g. Housing Cooperatives, the educational work was undertaken by the National Union, he stated.

Outlining the cooperative structure in his country, he said there were four branches: rural, industrial, consumer and housing. One person could be a member of all types of cooperative societies.

Cooperatives were organised vertically in Germany: local, Regional Federation (only economic functions), National Federations (function more or less like wholesale societies). In addition there are, he said, Regional and National Unions: they have no economic function at all—their functions were purely educational and supervisory.

The National Union is the top organisation in Germany. Altogether there are four. The National Union represents the whole cooperative structure. The 4 National Unions have formed a Free Committee of German Cooperative Unions to coordinate policy. This body is not a legal entity. He also pointed out that affiliation to Unions is compulsory but primaries can choose the Union.

Inaugural Meeting

The Old Boys' Association of the Jaffna Cooperative Training School which originally mooted the idea of putting up a library in the School to perpetuate the memory of the late Mr. M. Mathibalasingham, ACCD, appointed a Sub-Committee composed of Messrs. S. Nagalingam, H.Q.I. (D.), J/E, P. Selvaratnam, Adm. Secy., NDCF., and P. Govindasamy, R.I., J./E. and Lecturer in the J. C. T. S., to convene a general meeting to elect a Committee of Management and inaugurate the Library Fund. The Sub-Committee has convened a meeting on 4-11-68 at 10 A.M. at the Jaffna Cooperative Training School.

In this connection it will be remembered that Mrs. Mathibalasingham has already donated to the School the entire collection of books of her late husband.

**Common Problems
Discussed**

Yuvaraj Udaybhansinji, President, National Cooperative Union of India, visited the Northern Province Fishermen's Cooperative Societies Union, when he was in Jaffna recently. He discussed problems of common interest with the Committee.

By His Excellency William Gopallawa, Member of the Most Excellent Order of the British Empire, Governor-General and Commander-in-Chief of the Island of Ceylon and its Dependencies.

To: Dr. Alexander Fraser Laidlaw,
Kovindapillai Alvapillai, Esquire,
Rajanejniya Hiyasit de Mel, Esquire,
Theodore Braybrooke Panabokke, Esquire,
Surjit Singh Puri, Esquire.

GREETINGS:

WHEREAS it appears to me to be necessary to appoint a Commission of Inquiry for the purposes hereinafter mentioned:

NOW, therefore, I, William Gopallawa, Governor-General, reposing great trust and confidence in your prudence, ability and fidelity, do, in pursuance of the provisions of Section 2 of the Commissions of Inquiry Act (Chapter 393), by these presents appoint you the said—

Dr. Alexander Fraser Laidlaw,
Kovindapillai Alvapillai Esquire,
Rajanejniya Hiyasit de Mel, Esquire,
Theodore Braybrooke Panabokke, Esquire and
Surjit Singh Puri, Esquire,

to be my Commissioners for the purpose of inquiring into and reporting on the following matters:—

- (1) the present state of the Co-operative movement in Ceylon with special reference to—
 - (i) its role in the development of the national economy particularly in the agricultural and industrial sectors;
 - (ii) its role in the import and distribution, (both wholesale and retail), of consumer commodities;
 - (iii) the role of the Government in the development of the Co-operative Movement;
 - (iv) any defects or shortcomings in the working of co-operative societies and the measures that should be adopted to secure maximum efficiency in their working, and any other factors that tend to impede the progress of the Co-operative Movement.
- (2) the changes or reforms that are desirable or necessary in respect of the appointment, terms and conditions of service, disciplinary control, and training of employees of Co-operative Societies having due regard to the distinctive character of their service as employees of Co-operative Societies.
- (3) whether any changes or reforms are desirable or necessary in respect of the following matters and, if so, the nature and extent of the changes or reforms necessary:
 - (i) the existing structure and management of consumer co-operative societies, so as to effectively safeguard the interests of consumers;
 - (ii) the existing arrangements and procedure for financing the Co-operative Movement;
 - (iii) methods and procedure adopted at present for the organisation and registration of Co-operative Societies;
 - (iv) the existing system of audit, supervisory control and educational and advisory services for Co-operative Societies;
 - (v) the existing functions, organisation and structure of the Department of Co-operative Development;
 - (vi) the legal framework, including the rules, regulations and by-laws under which Co-operative Societies operate.
- (4) the measures that should be taken for the purpose of strengthening and fostering the Co-operative Movement so as to make it an effective instrument of national development.
- (5) any other matter connected with or incidental to the matters specified above in respect of which you may receive representations.

and to make recommendations in respect of the matters investigated by you.

And I do hereby appoint you, the said Dr. Alexander Fraser Laidlaw, to be the Chairman of the said Commission:

And I do hereby authorise and empower you, the said Commissioners, to hold all such inquiries and make all such investigations into the aforesaid matters as may appear to you to be necessary, and require you to transmit to me within a period of six months from the date hereof a report under your hands setting out the results of your inquiries and your recommendations:

And I do hereby direct that such part of any inquiry relating to the aforesaid matters as you may in your discretion determine shall not be held in public:

And I do hereby require and direct all public officers and other persons to whom you may apply for assistance or information for the purposes of your inquiries and investigations to render all such assistance and furnish all such information as may be properly rendered and furnished in that behalf.

Given at Colombo under the Seal of this Island, this Twenty-seventh day of October, One thousand Nine hundred and Sixty-eight.

By His Excellency's command,

A. B. ELKADUWE,

Secretary to the Governor-General.

**JAFFNA COOPERATIVE
PROVINCIAL BANK LTD.**

Applications are invited for the Post of Clerk.
Applications close on 10th November, 1968.

Qualifications:

- (a) S.S.C. or Passes in 6 subjects in the G.C.E. (O.L.) including English, Tamil and Arithmetic or Mathematics.
- (b) Should be able to take down in Shorthand 60 words per minute in Tamil and Typewriting 40 words per minute in English and 25 words per minute in Tamil.
- (c) Preference will be given to those possessing Certificates of the Cooperative Training School.

Age: 23 to 30 years.

Security: Rs. 500/- Cash.

Must be prepared to serve in any of the Branches of the Bank and enter into an Agreement to serve for a minimum period of two years with a cash security of Rs. 500/-.

Salary Scale: Rs. 106/- ————— Rs. 290/-
18 x Rs. 6/-; 4 x Rs. 7/-; 1 x Rs. 8/- & 4 x Rs. 10/-
per mensem plus allowances payable at this Bank rate.

Note: Those who applied in response to the advertisement of 5-9-1968 need not apply again.

59, Main Street, Jaffna.

Hony. Secretary.

Printed by Nicholas James at St. Joseph's Catholic Press, Main Street, Jaffna and published by the Northern Division Co-operative Federation Ltd., No. 12 & 14, Kankesan'urai Road, Jaffna. 1-11-1968

இந்தியாவும் இலங்கையும் வறுமையை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும் —யுவராஜ் உதயபான் சிங்ஜி

சேகரக்கணக்கும் பதிவாளர் சேவையை உறுதியடுத்தத் தவிர —வ. ஐ. மே. சபைத்தலைவர்

துகர்ச்சிப்பொருள்களை வழங்குவதற்கு உச்சசபை நிறுவப்படவேண்டும் —திரு W. பத்திராஜு

இந்தியாவும் இலங்கையும் பொதுத்தன்மையான ஒரு பண்பாடு கொண்டவையாக பல காலங்களாக வளர்ந்து வந்துள்ளன என பாரதக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்தலைவர் யுவராஜ் உதயபான் சிங்ஜி வ. ஐ. மே. சபையின் 31 வது வருடாந்தக் கூட்டுறவு மகாநாட்டைத் திறந்து வைத்துப் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

இம்மகாநாடு வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. அழகுக்கு அழகு செய்தது போல அழகு வாய்ந்த வீரசிங்கம் மண்டபம் மலர்ச் சரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. மண்டபத்தின் முகப்பு வாயில்கள் வாழைகளாலும், கூட்டுறவுக் கொடிகளாலும், தோரணங்களாலும் அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருந்தன.

இசைமணி மோகனம் பிகை கணேசன் கொடி வணக்கக் கீதமிசைக்க, பரந்தன் ப. நோ. கூ. சங்கத் தலைவர் திரு. S. சுப்பிரமணியம் கூட்டுறவுக் கொடியை ஏற்றிவைத்தார். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் இசை மணி மோகனம்பிகை கணேசனின் கூட்டுறவுக்கீதத்தின் பின்பு வ. ஐ. மே. சபைத் தலைவர் திரு. இ. இராசரத்தினம் அவர்களது தலைமையில் மகாநாடு ஆரம்பமாகியது.

இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் பிரச்சினைகள்

சிறப்புப் பேருரை ஆற்றிய யுவராஜ் தனது உரையில், மக்களது மத்தியில் கூட்டுறவு இயல்பாகவே வேருன்றியிருப்பதால் அது எல்லோரையும் கவரவல்லது. ஆனால் அது கோட்பாடுகளுக்கும், அரசமைப்பு வேறுபாடுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டது என்று சுட்டிக் காட்டினார். தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில் இந்த

திராவும் இலங்கையும் பொருளாதார வளர்ச்சித் துறையில் சில வேறுபாடுகள் உள்ளனவையாக இருப்பினும் வளர்ச்சிக்கான சில அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் இரு நாடுகளுக்கும் ஒன்றாகவே இருக்கின்றன. இந்தியாவும் இலங்கையும் வறுமை, வேலையின்மை, பின்தங்கிய நிலை ஆகியவற்றை எதிர்த்துப் போராட வேண்டியிருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கம் திட்டமிட்டு பொருளாதாரத்தை வளர்க்கும் ஒரு கருவி மாத்திரமல்ல, சமூகத்தையும், தேசத்தையும் சீர்திருத்தி புனரமைக்கும் பெரிய பொறுப்பும் அதற்குண்டு என்றார்.

இந்தியாவில் கூட்டுறவு இயக்கம்

தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில், "இந்தியாவில் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிறுவப்பட்ட கூட்டுறவு இயக்கம் 1947ம் ஆண்டு இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்பு புதிய துறைகளில் விரிவடைந்து வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றது. இவ்வியக்கம் பிரதானமாக விவசாய வளர்ச்சிக்கு அரிய தொண்டாற்றி வருகின்றது. விவசாயத்தைப் பெருக்கும் பொருட்டு கடனுதவி கொடுத்தல், விளைபொருள்களைச் சந்தைப்படுத்தல் ஆகிய துறைகளில் சேவைகளைச் செய்து வருகின்றது. அத்துடன் கூட்டுறவுத்

தொழிற்தாபனங்கள், கூட்டுறவு வீடமைப்பு நுகர்வோர் சங்கங்கள் முதலிய துறைகளிலும் தொண்டாற்றி வருகின்றது என்று குறிப்பிட்ட அவர், 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தியாவில் விவசாய அபிவிருத்திக்கு 40 கோடி ரூபா கடனாக வழங்கப்பட்டது என்றும் இப்பொது ஏறக்குறைய 500 கோடி ரூபா இதற்காக வழங்கப்படுகிறது என்றும் எடுத்துரைத்தார்.

மேலும் அவர் உரையாற்றுகையில் "இந்தியாவில் ஏறத்தாழ 3200 விளைபொருள் விற்பனவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன என்றும், அவை மூலம் 400 கோடி ரூபாவிற்கு விளைபொருள்கள் கடந்த ஆண்டு விற்பனை செய்யப்பட்டன என்றும் குறிப்பிட்டார்.

1962ம் ஆண்டு தொடக்கம் நுகர்வோர் கூட்டுறவு இயக்கம் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வளரத் தொடங்கியது எனக்குறிப்பிட்ட யுவராஜ், 250 க்கு மேற்பட்ட கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலையங்கள் அங்கு இயங்கி வருகின்றன என்றார். 60 பெரிய நகரங்களில் பேரங்காடிகளும் தினசிக்கள பண்டசாலைகளும் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும் அவர் தனது உரையில் மேலும் குறிப்பிட்டார்.

தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில் அங்கத்தவர்களுக்கும்

தாபனத்தால் கலாநிதி கார் வேயின் தலைமையில் நிறுவப்பட்ட விசாரணைக்குழு கூட்டுறவுக் கல்விக்கு தக்க இடமளிக்க வேண்டுமெனச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளது.

தொழில்நுட்ப அறிவு தேவை

கூட்டுறவு ஒருவகைப்பட்ட வியாபார நிறுவனமாகும் (தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்)

யாழ்ப்பாணம், 1-11-1968

கூட்டுறவுப் பணியாளர் சேவை

ஒரு சேவையிலே பணியாளராக அமர்த்தப்படுபவர் அத்துறையிலே பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் அனுபவமும், அறிவும் பெற்றவராயிருத்தல்வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் இன்று ஒப்புக்கொள்கின்றனர். இது கூட்டுறவுச் சேவைக்கும் மிகவும் பொருந்தும்.

அண்மையில் நியமிக்கப்படவிருக்கும் கூட்டுறவு விசாரணைக்குழு கூட்டுறவுச் சேவைக்குப் பணியாளரைத் தெரிவு செய்வதுபற்றியும், அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் பயிற்சி பற்றியும் ஆராய்ந்து தகவரைகளைச் செய்ய வேண்டியது அதன் தலையாய கடைமைகளில் ஒன்றாகும். எம்மைப் பொறுத்தவரையில் கூட்டுறவுப் பரிசோதகர்களாகவும், உயர் நிருவாகிகளாகவும் தெரிவு செய்யப்படுபவர்கள் சமூக இயல்புள்ள பட்டதாரிகளாகவே இருத்தல் வேண்டும்; முதன்முதலாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கூட்டுறவுப் பரிசோதகர்கள் பெரும்பாலோர் பட்டதாரிகளாயில்லாதபோதிலும் அவர்கள் திருப்திகரமாக தமது கடமையை ஆற்றி சிறந்த முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தனர் என்பது உண்மையே எனினும் இன்று நாட்டின் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டியிருப்பதாலும், கூட்டுறவு இயக்கமூலம் புதிய சமுதாய அமைப்பைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டியிருப்பதாலும் புதிய புதிய எண்ணங்களை ஆராய்ந்து உணர்ந்து அவற்றிற்கு கமைய இயங்க வல்லவர்களையே இச்சேவையில் அமர்த்துவது சாலச் சிறந்ததாகும். கூட்டுறவுப் பரிசோதகர்கள் மட்டுமல்ல, கூட்டுறவு நிறுவனங்களிலே செயலாளர்களாகவும், உயர் நிருவாகிகளாகவும் கடமையாற்றுவவர்களும் பட்டதாரிகளாகவே இருத்தல் வேண்டும். திறமையுள்ள ஆசிரியர்களைக் கல்வி அதிகாரிகளாகத் தெரிவு செய்வதுபோன்ற கூட்டுறவு நிறுவனங்களிலே கடமையாற்றி அனுபவம் பெற்ற திறமைசாலிகளை கூட்டுறவுப் பரிசோதகர்களாக நியமிப்பதும் மிகப் பொருத்தமாக எமக்குப்படுகின்றது. கூட்டுறவுச் சேவைக்கும் கூட்டுறவு நிறுவனச் சேவைக்கு மிடையே நெருங்கிய தொடர்புகள் (குறிப்பாக உயர் பதவிகளைப் பொறுத்தவரை) இருத்தல்வேண்டும். இத்தகைய உறவு இருந்தால் திறமை மிக்கவர்களைக் கூட்டுறவுச் சேவை நிச்சயமாகக் கவரும். மேலும், எப்போதாவது தேவையேற்படின் உயர் பதவிகளுக்கு தனியார் துறையிலிருந்தோ அல்லது பொதுச்சேவையின் உயர் மட்டத்திலிருந்தோ ஆட்களை நியமிக்கலாம். இது எவ்வாறாயிருப்பினும் பயிற்சித் திட்டங்களும், சேவைக்காலப் பயிற்சித்திட்டங்களும் நன்கு வகுக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய பயிற்சி பிரதேச அடிப்படையில் அமையலாம்; சில தேசிய அடிப்படையிலும், பல்கலைக்கழக அடிப்படையிலும் அமைதல் வேண்டும். முக்கிய பதவிகளை வகிக்க இருப்பவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று பயிற்சி பெறுவதற்கும் வசதிகள் செய்து கொடுத்தல் வேண்டும். உயர் பதவிகளுக்கு நியமிக்கப்படுபவர்கள் தகுதி வாய்ந்தவர்களாயிருத்தல் வேண்டும்; ஆராய்ச்சி நுண்மையும், வெளியீடுகளும் இத்தகுதிகளுக்குச் சான்றகளாகும். எழுத்து மூலமும், பேச்சு மூலமும் தமது கருத்துக்களை வெளியிடும் ஆற்றலை எல்லாக் கூட்டுறவாளரும் பெற்றிருத்தல் மிக மிக அவசியமாகும். கூட்டுறவுப் பணியாளரின் நலனுக்கு ஒப்புரவு செய்யப்பட்ட சேவை இன்றியமையாதது. அதில் சில பணியாளர்களுக்கு தேசிய அடிப்படையிலும், சிலருக்குப் பிரதேச அடிப்படையிலும் ஒப்புரவு செய்யப்பட்ட சேவை அமைதல் வேண்டும். இத்தகைய சேவையில் இயைவை ஏற்படுத்தி அதனை நிருவகிப்பதற்குத் தேசிய, பிரதேச நிறுவனங்கள் தேவை. இந்நிறுவனங்கள் அவ்வப்பகுதிக் கூட்டுறவு இயக்கப் பிரதிபலிப்புக்களாய் திகழவேண்டும். இத்தகைய ஒப்புரவு செய்யப்பட்ட சேவை இருந்தாற்றின் பணியாளரின் நிலை உறுதிப்படும்; இது கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கும் நன்மை பயக்கும்.

கஷ்டப்படுவோரது இயக்கம்

"கூட்டுறவு இயக்கம் அன்றாட வாழ்க்கையில் கஷ்டப்படுவோரது இயக்கமாகும்" இவ்வாறு மேற்கு ஜேர்மனியிலிருந்து இங்கு வருகை தந்த கலாநிதி W. டி. ஹர் 'அரசாங்கமும் கூட்டுறவும்' என்னும் பொருள் குறித்து வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபையின் ஆதரவில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட சொற்பொழிவு நிகழ்ச்சியில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

கலாநிதி டி. ஹர் மேலும் பேசுகையில் கூட்டுறவுத் துறைக்கு அரசாங்கம் தன்னுடைய உதவியைச் செய்து ஊக்குவிக்க வேண்டும். இதே நிலையில் கூட்டுறவு இயக்கமானது அரசாங்கமோ, அன்றி அரசியல் வாதிகளோ தலையிடாமல் சுயமாக இயங்க வேண்டும். சுயமாக இயங்காத நிலையில் கூட்டுறவுத் தத்துவம் செயலற்றுப் போவதுடன் அதை அரசாங்க

கையேற்க வேண்டிய நிலையும் ஏற்படுகிறது.

இந்த இயக்கம் கஷ்டப்படுவோரது இன்னல்களைக் களைய ஆரம்பிக்கப்படுகிறது; கஷ்டத்தில் தொடங்கப்பட்ட கூட்டுறவு இயக்கம் காலப் போக்கில் வளர்ந்து அளப்பரிய நன்மைகளை மக்களுக்கு வழங்கி அவர்களின் துயர்களைத் துடைக்கிறது. இதனால் அரசாங்க இயக்கங்களை விட பலமூன்று இயக்கமாக இது

விளங்குகிறது. அரசாங்க உதவியே தேவையற்றதாகி விடுகிறது என்றார். இந்நிலையை கூட்டுறவாளர்களும், கூட்டுறவுத் தாபனங்களும் அடைய வேண்டுமானால் நேர்மை, கடமையுணர்ச்சி ஆகியவற்றைக் கொண்ட நிருவாகம் உயர்ந்த நிலையை அடைய வேண்டும் என தொடர்ந்து பேசுகையில் அவர் குறிப்பிட்டார்.

வ. ஐ. மே. சபைத் தலைவர் திரு. இ. இராசரத்தினம் சொற்பொழிவுக்குத் தலைமை வகித்தார்.

மதிபாலசிங்கம் நினைவு நூலகம்

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கலாசாலை பழைய மாணவர் சங்கம் மேற்படி கலாசாலையில் அமரர் மு. மதிபாலசிங்கம் அவர்களின் ரூபகார்த்தமாக ஒரு நூலகத்தினை நிறுவ வேண்டும் என்று தமது விசேட பொதுக்கூட்டத்தில் செய்த தீர்மானத்தின்படி ஒரு பொதுக்கூட்டத்தை கூடவிருக்கிறது. இந்நூலகம் சம்பந்தமாக ஒரு செயற்குழு இக்கூட்டத்தில் தெரிவு செய்யப்படும்;

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் 4-11-68 காலை 10 மணிக்கு நடைபெறவிருக்கும் இக்கூட்டத்தை மேற்படி சங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட அமைப்புக்கு ஒழுங்கு செய்துள்ளது. திருமதி மதிபாலசிங்கம் இந்நூலகத்திற்கென அமரர் மதிபாலசிங்கம் அவர்களின் அரிய நூல்கள் பலவற்றை ஏற்கெனவே அன்பளிப்புச் செய்துள்ளார்.

மாபேரும் துரோகம்

திரைப்படக்கலை, நாடகக்கலை, இலக்கியக்கலை போன்ற கலைகள் வளர வேண்டுமென்றால் அவற்றிற்கு வணிகம் அடிப்படையாக அமைவவேண்டும். வணிகம் இல்லாமல் எந்தக் கலையும் வளர முடியாது. கலைஞரும் இன்பமாக நல்வாழ்வு வாழ முடியாது. கலைக்காகவே என்று கூறுபவர்களும், வேறு ஏதேதோ எல்லாம் கலையைப் பற்றி பொழுது போக்கு வேளையில் பேசும் சிலரும், இதை எதிர்க்கலாம். ஆனால் இது மறுக்க முடியாத பெரிய உண்மையாகும்: வயிறு வளர்க்கும் நோக்கு அடியோடு இல்லாது எத்தனை பத்திரிகைகள் நம் நாட்டில் இலக்கியம் வளர்க்கின்றன? எத்தனை கலைஞர்கள் உழைப்பைக் கருதாது இன்பவாழ்வு வாழ்ந்து கலை வளர்க்கிறார்கள்? எனவே ஒரு நாட்டில் கலைகள் செழித்தோங்க வேண்டுமென்றால் அவற்றின் வணிக அடிப்படையிலேயே உரம் பெறச் செய்யவேண்டியது அத்தியாவசியமாகும். ஆனால் பொறுப்பு வாய்ந்த பத்திரிகைகளில் ஆசிரியர்களாக அமர்ந்திருப்பவர்கள் இவ்வண்மையினை வேண்டுமென்று உணராமல்தான் உளறித் தள்ளுவது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும்.

... தமிழ் நாட்டில் நடப்பதைப்போன்று பண வசதி உள்ளவர்கள் சினிமாவை ஒரு தொழிலாகக் கொள்ளும் சூழ்நிலை இலங்கையில் உண்டாகவில்லை. அச்சூழ்நிலை உருவாகுவதற்கு தமிழ் நாட்டில் தயாராகும் படங்கள் தடையாக இருப்பதாகக் கூறுவது பொருத்தமற்றது. தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகளின் படையெடுப்பைத் தாக்குப்பிடித்து ஈழத்து இலக்கியம் வளர்ந்து வர முடியுமாம் ஈழத்துத் திரையுலகு ஏன் வளர முடியாது? இவ்வாறு எமது நாட்டுப் பத்திரிகையொன்றில் ஆசிரியர்கள் அமர்ந்திருப்பவர்களின் எழுதியுள்ளார்:

கடந்த பத்துப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளிலே இலங்கையில் இலக்கியம் எவ்வாறு வளர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பதை அறியாததினாலும், அறிய ஆர்வம் இல்லாததினாலும் அவர் இவ்வாறு எழுதியிருக்க வேண்டும் அல்லது இப்படி எவருமே எழுதி மாட்டார்கள்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருச்சிரகூட்டு போன்றவர்களின் படைப்புக்களையே தாங்கி வந்த ஈழத்து 'தேசிய'ப் பத்திரிகைகள் அவர்களின் எழுத்துப் பயிற்சிக்களங்களாகக் காட்சியளித்தன. நம் நாட்டுப் பத்திரிகைகளில் எமது எழுத்தாளனது படைப்பு அத்தி பூத்தாற் போல்தான் அவற்றில் வெளியாகும். அந்த அத்தி பூப்பிற்கும் எத்தகைய முயற்சிகள்! அக்காலத்தில் இந்தியப் பத்திரிகைகளில் எழுதாது ஈழத்துப் பத்திரிகையில் எழுதி வளர்ந்த ஒரு தென்னக எழுத்தாளர் இன்று தமிழ் நாட்டில் தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகளிலெல்லாம் எழுதும் பெரிய எழுத்தாளராகப் பிரகாசிக்கிறார். இலங்கை எழுத்தாளரை இலங்கைப் பத்திரிகைகளே புறக்கணித்த நிலை எவ்வாறு வேருடன் களை தெறியப்பட்டது என்பதை சில பத்திரிகைகளில் ஆசிரியர்களாக அமர்ந்திருப்பவர்கள் அறியாதிருக்கலாம். ஆனால் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றினையறிந்த இந்த நாட்டு எழுத்தாளர்கள் மறக்கமாட்டார்கள். நாட்டிலே பற்றுள்ள பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் சிலர் திட்டமிட்டு எடுத்த நடவடிக்கையினாலும், அவர்களது ஆற்றினாலும், எழுத்தாளர் மத்தியிலே தோன்றிய இயக்கத்தின் விளைவினாலும் தான் ஈழத்துப் பத்திரிகைகள்

யாவும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை வெளியிடலாயின என்பதுதான் வரலாற்று உண்மை. எனவே ஈழத்து இலக்கியம் மேற்குறிப்பிட்ட முயற்சிகள் இல்லாது நாம் கைகட்டிக்கொண்டிருக்க வளர்ந்தது என்று யாராவது கூறினால் "முட்டாளே, முட்டாளே!" என்று காலம் பார்க்குது சிரிக்காதா?

அது போலத்தான் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதியாகும் சஞ்சிகைகளினதும், பத்திரிகைகளினதும் தொகை குறைக்கப்பட்டதன் விளைவாகவே இன்று சஞ்சிகைகளினதும், நூல்களினதும் தொகை இங்கு பெருகி வருகின்றது. சென்ற மாதம் யாழ்ப்பாணத்தில் இரு நாடக நூல்களும், சிறுவர்க்கான ஒரு கவிதை நூலும் வெளியிடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விதமாக முன்பு இலங்கையில் நூல்கள் வெளியிடப்படாமலே காரணம் எழுத்தாளர் பஞ்சமல்ல. திறமை வாய்ந்த எத்தனையோ எழுத்தாளர் அன்றும் இருந்தார்கள். தென்னிந்தியாவிலிருந்து அன்று படையெடுத்து வந்த குப்பை சஞ்சிகைகளும், பத்திரிகைகளும் (தரமான இலக்கியங்களும்) இங்கு வந்தன. நமது தரமான எழுத்தாளர்களைத் தலையெடுக்க விடவில்லை, நிதி காரணமாகவும் வேறு காரணமாகவும் அரசாங்கம் இப்படையெடுப்பிற்குத் தடை போட்டதும் எமது எழுத்தாளருக்கு வழி பிறந்தது. இவ்வண்மையை அறியாது இங்கு இலக்கியம் வளர்ந்து வட்டது என்று எழுதப்படுவது எழுதுபவரின் பதவிக்கே இழக்காகும்.

ஒரு நூலை அல்லது சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கு பணம் அதிகம் தேவையில்லை. ஆனால் ஒரு திரைப்படத்தைத் தயாரிப்பதற்கு லட்சக்கணக்கில் செலவு செய்ய வேண்டும். எனவே, நாம் கண்டனே முடிக்கொண்டிருந்தால் தன் பாட்டிலே அக்கலை வளரும் என்று எதிர்பார்ப்பது மூடத்தனமாகும். குடியாட்சியின் பிறப்பிடம் எனக் கூறப்படும் பிரித்தானியாவிலே, அமெரிக்கப்பாடங்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து அந்நாட்டுப் படங்களைப் பாதுகாத்து வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் சில திட்டமிட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. இது இல்லாதவிடின் அமெரிக்கத் திரைப்படம் என்னும் பூதம் பிரித்தானியப் படத்தொழிலை எப்போது விழுங்கி ஏப்பம் விட்டிருக்கும். வேறு நாடுகளும் தத்தம் படத்தொழிலை வளர்ப்பதற்கு அதே நடவடிக்கையினை எடுத்து வருகின்றது. அந்நடவடிக்கையின் விபரங்களை முன்பு பல தடவைகள் இப்பத்திரிகையில் எழுதியுள்ளதால் மீண்டும் இங்கு விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

இலங்கையில் தமிழ்த் திரைப்படத் தொழில் வளர வேண்டுமென்றால் கட்டாயமாக தென்னிந்தியப் படங்களின் இறக்குமதியைக் குறைத்தேயாக வேண்டும். அதைவிட இங்கு வளர வேறு வழியே இல்லை. இதுபற்றியும் முன்பு இங்கு விவரமாக எழுதியுள்ளோம்.

அரசாங்கம் தென்னிந்தியப் பட இறக்குமதியைக் குறைத்தால் மட்டுமே போதாது படத்தொழில் இங்கு வளர நேரடியாக உழைக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் எமது கலைஞர் தயக்கமின்றி இத்துறையில் உழைப்பார்கள். படங்களை இறக்குமதி செய்யும் முதலாளிகள் தமது பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரம் கொடுக்கின்றனர் என்ற யூரெயொரு சொந்தப் பந்த உறவு (11-ம் கலம் பாரக்)

சுட்டுறவு நில அடமான

நமது நாடு ஒரு பரந்த விவசாய நாடு. வேளாண்மைத் தொழிலையே பிரதானமாக நம்பி இருக்கும் நாடு. இத்தொழிலைச் செய்யும் விவசாயிகளைப் பற்றி ஒரு முதுமொழி உண்டு. விவசாயி பிறப்பதும் கடனில், வாழ்வதும் கடனில், இறுதியில் அவன் விட்டுச் செல்வதும் கடன். இது ஒரு வகையில் உண்மைதான். அவனது கடன் பளுவை நீக்காமல், அவனது பொருளாதார நிலையை உயர்த்த முடியாது. கடன்பட்டான் நெஞ்சம்போல் கலங்கினால் இலங்கை வேந்தன் என்ற கருத்திற்கு ஒப்பாக நம் நாட்டு விவசாயிகளின் நிலை இருந்தது. இக்கஷ்ட நிலையிலிருந்து விவசாயிகளை விடுவிக்க நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சுட்டுறவு நில அடமான வங்கிகள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டு தற்போது நம் தமிழகத்தில் வட்டத்திற்கு (தாலுக்காவுக்கு) ஒன்றாக, 106 ஆரம்ப நில அடமான வங்கிகள் செயலாற்றி வருகின்றன. இவ்வங்கிகள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்ப காலம் வரை, விவசாயிகள் கொண்ட முன்கூட்டைத் தீர்க்க, அவர்கள் காட்டும் சுட்டுச் சொத்துக்களின் பேரில், அவைகளைச் சட்டப் பரமாக பரிசீலனை செய்து, கடன்கள் வழங்கி வந்திருக்கின்றன. இவ்விதம் பரிசீலனை செய்யும்போது - விவசாயிகளின் நில அடமான வங்கியார் கோரும் மூலப் பத்திரங்கள் தாக்கல் செய்வது பெரும்பாலும் கஷ்டமாக இருந்தால், அவர்களுக்கு வங்கியி

லிருந்து கடன் கிடைப்பதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்குமே தவிர - வங்கியிலிருந்து கடன்பெற்று, அதன் மூலம் தங்களது சொத்துக்களையும், பொருளாதார நிலையையும் சீர் செய்துகொண்ட விவசாயிகள் ஏராளம், ஏராளம். நம் நாடு விவசாய நாடாக இருந்தபோதிலும், உணவுப் பொருள் விளைச்சலில் தன்னிறைவு பெற்று விளங்கவில்லை என்பதோடல்லாமல், பிற நாட்டினரை அல்ல நிலை இருந்து வருகிறது என்பது வெள்ளிடமல்ல. இதை உணர்ந்த நமது இனியப் பேரரசு விவசாய வளர்ச்சிக்கும் பெருக்கத்திற்கும் தேவையான பண வசதியை விவசாயிகளுக்கு நீண்டகாலக் கடனாக விவரவில், மிகவும் எளிதில் வழங்கத் தீர்மானித்து, இப்பணியை

புதுக்கிணறு வெட்ட, நில அடமான வங்கியிலிருந்து தோ இலவசமாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். புதிய கிணறுகள் வெட்ட, பம்பு செட் யந்திரங்களை அமைத்தல் போன்ற காரியங்களுக்காகக் கடன் பெறும்படி விவசாயிகள் தந்த வட்டார வளர்ச்சி நல அடமான வங்கியிலிருந்து விவசாயி கடன் பெறலாம். இக்காரியங்களுக்கு ஒரு விவசாயி ரூ. 40,000 வரை கடன் பெறலாம்.

கடனின் காலம் கடன் கோரும் காரியத்திற்கு அனுசரணையாக இருக்கவேண்டுமானால் பம்பு செட் வாங்கிப் பொருத்துவதற்கும், கிணற்றை ஆழப்படுத்துவதற்கும் டிராக்டர் வாங்கவும், 10 வருடத் தவணையும், புதிய கிணறு எடுப்பதற்கு 15 வருடத் தவணையும் உண்டு,

சொத்து சம்பந்தமான கிராமத்தாலேஜுகளையும் அத்தடன் இணைத்து, வட்டார வளர்ச்சிக் சுட்டுறவு அதிகாரியிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், சொத்து சம்பந்தமாய் கிராமக் கணக்குப்பிள்ளைப்படி பெறவேண்டிய தகவல்கள் அந்த

B. K. P. ர...

விவசாயக் கடன்

சுட்டுறவு நில அடமான வங்கியில் ஒப்படைத்திருக்கின்றது. நம் தமிழக அரசு விவசாயிகளுக்கு, மிக எளிதில், விவரவில் நில அபிவிருத்திக்கடன்கள் கிடைப்பதற்கு, நில அடமான வங்கி சட்டத்திட்டத்தில் பெரும் மாற்றங்கள் செய்திருக்கிறது. இதன்படி, நில அடமான வங்கியில் கடன் பெற விரும்பும் விவசாயி தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவை என்ன?

எட்டேகால் சதவிகித வட்டியில் கடன் வழங்கப்படுகிறது. கடன் கோரும் விவசாயி செய்யவேண்டியது என்ன? முதலில் அந்தந்த வட்டாரத்தில் உள்ள நில அடமான வங்கியில் ரூ. 10 1/2 செலுத்தி அங்கத்தினராகப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். அங்கத்தினராகச் சேர விரும்பும் நமது அந்தந்த வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்திலிருந்து தோ அல்லது சம்பந்தப்பட்ட

வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரியோ அல்லது கிராம அபிவிருத்தி கோட்டுறவு நல அலுவலகம், சுட்டுறவு நில அடமான வங்கிக்கு 13 வருடங்களுக்கு விவர விவரங்கள் சான்றிதழ்கள் கொடுக்க வேண்டும். 5,000 வரை விலலங்க சர்ட்டேட் இலவசமாகப் பெறலாம். கடன் தொகை 5,000-க்கு மேல் இருந்தால்

கடற்றொழிலாளர் சுட்டுறவு

யிணைப்பு இயந்திரம் இல்லாமையால் வருமானம் குறைந்ததா? வாடகை வள்ளத்திலே செல்வதால் வருமானம் குறைந்ததா? சுட்டுறவு இல்லாததால் வருமானம் குறைந்ததா? இதுபோன்ற பல காரணங்களைச் சங்கம் ஆராய்ந்து பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்கு கடனும் சுட்டுறவு மீன் விற்பனை எமக்கு அவசியமே.

என்ன ரீதியில் நாம் கேட்கும் கடனை வழங்குகிறார்கள்? எமது வருமானத்தைக் கொண்டே கடனை வழங்குகிறார்கள். ஆகவே சுட்டுறவு மீன் விற்பனை செய்யும் சங்க அங்கத்தவர்களது உண்மை வருமான நிலையை அவர்கள் அறிந்து கொள்வது இலகுவாகும். இதனால் சுட்டுறவு மீன் செய்யும் சங்கங்களுக்கு மனம் கோணாது கடனை வழங்குகிறார்கள்.

அம்சமாகும். சுட்டுறவு மீன் விற்பனை யும் சங்கமே அங்கத்தவர்களும் கடனுக்கு உத்தரவையும் அளிக்கும் சங்கம் விருது. தங்கள் கைகளை பணத்தை வாங்கி வீடு

சுட்டுறவு மீன்விற்பனை

கடன் கோடுப்பது மட்டுமல்ல, கடனை அறவாக்குவதும் இலகுவாகின்றது. சங்கத்தினரோ மீன் விற்பனை செய்யும் அங்கத்தவரது விற்பனைப் பணத்தில் சங்கம் ஒருசிறு பகுதியை நாளாந்தம் கழித்து வைத்து மாதவிதம் அவர் பட்ட கடனைக் கட்டிக் கொள்ளும். இவ்வாறு ஒழுங்காகத் தவணை தப்பாது பட்ட கடனைக் கட்டி வருவருக்குக் கடன் கொடுக்க எந்த ஸ்தாபனமும் பின்வாங்கமாட்டா தென்பதை நாம் சுட்டிக்காட்டவேண்டியதில்லை. இன்னாலேயே எந்த மீன் விற்பனை முறையிலும் விற்பனைப் பணம் சங்கத்துக்கு வர வேண்டுமென்றால் வற்புறுத்தல்கள் பணத்தைச் சங்கத்திடமே கொடுக்க வேண்டும். அவரவர் கையில் கொடுக்கக்கூடாது. கொழும்பிலிருந்து வரும் பணமும் சங்கத்துக்கே அனுப்பப்பட வேண்டும். இதுவும் சுட்டுறவு மீன் விற்பனையின் முக்கிய

நிலையை அவர்கள் அறிந்து கொள்வது இலகுவாகும். இதனால் சுட்டுறவு மீன் செய்யும் சங்கங்களுக்கு மனம் கோணாது கடனை வழங்குகிறார்கள். ஆகவே சுட்டுறவு மீன் விற்பனை செய்யும் சங்க அங்கத்தவர்களது உண்மை வருமான நிலையை அவர்கள் அறிந்து கொள்வது இலகுவாகும். இதனால் சுட்டுறவு மீன் செய்யும் சங்கங்களுக்கு மனம் கோணாது கடனை வழங்குகிறார்கள்.

அங்கத்தவர்களும் அங்கத்தவர்களும் கடனுக்கு உத்தரவையும் அளிக்கும் சங்கம் விருது. தங்கள் கைகளை பணத்தை வாங்கி வீடு

S. ஸ்ர...

அடமான வங்கி மூலம்

அடமான வங்கியிலிருந்து இலவசமாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். உத்திய கிணறுகள் வெட்டு பம்பு செட் யந்திரங்கள் மத்தல் போன்ற காரியங்களைக் கட்டி பெறும் விவசாயிகள் அந்த வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்திலிருந்து கடன் மனுக்களைப் பெற்று, தனது

மதிப்பு இல்லாமல் போனால் அபிவிருத்திக்குப் பிறகு சொத்தின் மதிப்பு எவ்வளவு இருக்குமோ அதையே ஆதாரமாகக் கொண்டு கடன் வழங்கப்படுகிறது.

கிணறு வெட்டுவதற்கான எஸ்டிமேட்டை அந்தந்த வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்திலுள்ள இள நிலை பொறியாளரிடமிருந்து பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

நில மதிப்பீடு செய்தபின் கூட்டுறவு விஸ்தரிப்பு அதிகாரி மனுவை சிபார்சு செய்து சம்பந்தப்பட்ட பிரதம நில அடமான வங்கிக்கு அனுப்பி வைக்கிறார். அவ்விதம் வந்த கடன் மனுக்களுக்கு பிரதம நில அடமான வங்கியின் சட்ட ஆலோசகர் அபிப்பிராயப் பெறப்படும். அதன் பின் வங்கி தலைவர் அவர்கள் கடன்

வருகிறார்கள். கடன் வழங்கும் ஒப்புதல் கிடைத்தவுடன், மனுதாரரிடமிருந்து அடமானக் கடன் பத்திரம் பதிவு செய்து வாங்கப்படுகிறது. இதற்கு பத்திரம் ஸ்டாம்புச் செலவு கிடையாது. பத்திரங்களைப் பதிவு செய்வதிலும் ரூ. 5,000 வரை பாதிக்கட்டணமும், அதற்கு மேல் உள்ளவைகளுக்கு முழுக்கட்டணமும் செலுத்த வேண்டும். அதன் பின் இரண்டொரு தினங்களில் கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

மனுதாரர் பிரதம நில அடமான வங்கியிலிருந்து பணம் பட்டுவாரடா பெறும் சமயத்தில் பங்குத் தொகைக்காக கடன் தொகையில் ரூ. 100-க்கு ரூ. 2 வீதம் செலுத்த வேண்டும். இத்துடன் வங்கியின் நிர்வாக கட்டணம், கடன் தொகை அடிப்படையில் ரூ. 1,000-க்கு ரூ. 2 வீதம் செலுத்தவேண்டும். ஆனால் செலுத்த வேண்டிய அதிக பட்சம் ரூ. 25 ஆகவும், குறைந்தது ரூ. 5 ஆகவும் இருக்கும். இதே அளவில் சட்ட ஆலோசகர் கட்டணமும் ரூ. 1,000-க்கு ரூ. 2 வீதம் செலுத்தவேண்டும்.

கிணறு வெட்ட அனுமதிக்கப்பட்ட கடன் தொகையை [தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்]

B. K. P. ராஜாசிதம்பரம்.

உப தலைவர், சென்னை கூட்டுறவு அடமான வங்கி.

த்து சம்பந்தமான கிரய வார்டு நில மதிப்பீடு செய்து கொடுக்க வேண்டும். மட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்திலிருந்து கடன் மனுக்களைப் பெற்று, தனது

யீட்டு நில மதிப்பீடு செய்து கொடுக்க வேண்டும். மட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்திலிருந்து கடன் மனுக்களைப் பெற்று, தனது

உலகப்பிரசித்திபெற்ற கிருமி நாசினிகள் பொலிடோல்

லெபேசிட்: 50% எலுமிச்சை, மா, பூசனிவகைகள், விவசாயப் பயிர்கள் ஆகியவற்றைப் பழ ஈக்களிடமிருந்து மிகவும் நல்ல கட்டுப்பாட்டுக்குக் கீழ் கொண்டுவரக்கூடிய பூச்சி நாசினி.

மட்டாசில்: 75% பூச்சி வகைகளையும், அறக்கொட்டியான, கம்பளப்பழு, இலை அருவிப்புழு ஆகிய பூச்சிகளை அறவே அழிக்கும் வல்லமை வாய்ந்த மிகவும் சிறந்த பூச்சி நாசினி.

டிப்டரெக்ஸ்: 5% நெல் ஈ, மூட்டுப் பூச்சி அழிப்பதற்கு மிகவும் சிறந்தது.

ஹேலீஸ் கம்பனியாரின் வடபகுதி விநியோகஸ்தர்: வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சமாசம் 111, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம். சங்கங்களுக்கு விசேட சலுகைகள் உள்.

தந்தி: அப்பீஸ் தொலைபேசி: 504

பெறுவது எப்படி?

அர வளர்ச்சி அதிகாரி அல்லது கிராமநல பரிகாரப் பெற்று மேல்கள் எடுக்கப்படும். 13 வருடங்களுக்கு அபிவிருத்தியே வில் சான்றிதழ்கள் பெறுகடன் தொகை ரூ. 1000 வரை வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் இலவசமாகப் பெறக்கடன் தொகை ரூ. 1000-க்கு மேல் இருந்தால்

மனுக்களை சாங்குன் செய்கிறார். அதையடுத்து அந்தக் கடன் மனுக்களை சென்னை கூட்டுறவு மத்திய நில அடமான வங்கியின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார். ஒப்புதல் பெறும் காலத்தைக் குறைக்கும் பொருட்டு சென்னை கூட்டுறவு மத்திய நில அடமான வங்கியார் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தனித் தனியே கிளை அலுவலகங்கள் நிறுவி செயலாற்றி

டணம், கடன் தொகை அடிப்படையில் ரூ. 1,000-க்கு ரூ. 2 வீதம் செலுத்தவேண்டும். ஆனால் செலுத்த வேண்டிய அதிக பட்சம் ரூ. 25 ஆகவும், குறைந்தது ரூ. 5 ஆகவும் இருக்கும். இதே அளவில் சட்ட ஆலோசகர் கட்டணமும் ரூ. 1,000-க்கு ரூ. 2 வீதம் செலுத்தவேண்டும்.

33 மில்க் வைற் நீலசோப் பார்சோப்

பட்டு, பருத்தி, கைலோன், ரெர்லின் துணிவகைகளையும் பிரகாசமாகச் சலவை செய்கிறது. எப்பொழுதும் மில்க் வைற் நீலசோப்-பார்சோப் பரவியுங்கள்.

ஆனால் எல்லாக் கடற் ரெழிலாளரும் ஒன்று சேர்வார்களா? தாம் பிடிக்கும் மீனுக்கு இன்ன விலைதான் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏகோபித்துக் கேட்பார்களா என்று உங்களில் பலர் நினைக்கலாம்.

(வளரும்)

கூட்டுறவுச் சங்கங்களும்

மாகும். டுமின் விற்பனை செய்கிறோம் அங்கத்தவர்கள் கடனுக்கு உத்தரவா அளிக்கும் தகைமை பதுகுகளினி மின் தங்கள் கையில் வை வாங்கி வீடு செல்

உழைக்கும்போது சேமிப்பை மறந்துவிடுகின்றோம். கூட்டு மின் விற்பனை நடைபெறும் போது சேமிப்பும் நடந்து கொண்டு வருகிறது. சிறு துளி பெருவெள்ளமாக வளர்ந்து வருகிறது. கடன் பட்டு வாழும் கடைகட்ட நிலையைப் போக்கும் சேமிப்பைக் கூட்டு விற்பனை அளிக்கின்றது.

இவ்வாறு பல மீன்பிடிக்கிராமங்கள் ஒன்று சேர்ந்து விட்டால் ஒரு கிராமத்திலுமே வியாபாரிகள் தாம் போடும் விலைக்கு மீன் வாங்க இயலாத நிலை ஏற்பட்டு விடும். இந்நிலை ஏற்படுமாயின் நாம் சொல்லும் விலைக்கே எவரும் மீனை வாங்கும் உந்த நிலை உண்டாகும். நாம் குறைந்த விலையைக் கேட்கப் போகின்றோம்?

விற்பனையும்

அங்கத்தவர்களைக் கடனாகக் கட்டுகிறீர்கள் அல்லது விற்பனையும் செய்யுமா? அல்லது விற்பனையும் செய்யுமா? அல்லது விற்பனையும் செய்யுமா?

மீனுக்கு உயர்ந்த விலையைப் பெற்றுத் தருகிறது

ஒரு தனிப்பட்டவனோடு தொடர்பு வைப்பதிலும் பார்க்க ஒரு சங்கத்தோடு தொடர்பு வைக்க எந்த மீன் வியாபாரியும் விரும்புவான். ஏனெனில் பலருடைய மீன் ஒன்றும் வரும் வாய்ப்பு இங்கு உண்டு. இதனால் எமது தொடர்பை வைத்துக் கொள்வதற்காக நல்ல விலையைத் தரவே எத்தனிப்பார்கள். அங்கத்தவர்கள் தொகை கூடக்கூட மென்மேலும் விலையைக் கூட்டி முழு மீனையும் கொள்வனவு செய்யத் தான் பார்ப்பார்கள். ஏனெனில் மீனுக்கு எப்போதும் தேவை (Demand) உண்டு, அவன் பல இடங்களிலும் அலைந்து திரிவதிலும் ஒரே இடமாய் மீன் வாங்கவே விரும்புவான்.

சங்கங்களில் ஒழுக்கியினம் ஏன்?

“சங்கத்தின் விதிகளைப் பற்றியும், அதன் உடமைகளைப் பற்றியும் மக்களுக்குப் போதிய அறிவு இல்லாமையினாலேயேதான் இப்பகுதியிலுள்ள சங்கங்களில் ஒழுக்கியினங்கள் நிலவுகின்றன” இவ்வாறு பூநகரி ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் சமாசத் தலைவர் திரு. S. V. சபாரத்தினம் பூநகரி காரியாதிகாரி பிரிவினாள் ப. நோ. கூ. சங்கங்களுக்காக நடாத்தப்பட்ட கருத்தரங்கில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

ஒரு தாபனமும் அதிக நன்மைகள் செய்து விடவில்லை. ப. நோ. கூ. சங்கங்களினாலேயே மக்கள் பொருளாதார ரீதியாக நன்மையடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு உணரச் செய்யவேண்டும். இச்சங்கங்கள் இயங்கா திருக்குமேயானால் சுரண்டல் காரரின் கைகளில் மக்கள் சிக்கி விடுவார்கள். ஆகவே, கூட்டுறவு மூலம் மக்கள் தாம் பெறும் நன்மைகளை உணர்ந்து தங்களது சங்கங்களின் வளர்ச்சியில் அக்கறையெடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

டையும். இதற்காகவே அங்கத்தவர் கல்வி புகட்டப்படுகிறது” என மேலும் பேசுகையில் அவர் குறிப்பிட்டார்.

அரசாங்கத்தின் விவசாயக் கடன் வசதிகளை நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுமாறும், கமத்தொழில் மூலம் அதிக நிலங்களைப் பெறுமாறும் காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. V. மயில் வாசனம் கமக்காரர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். இந்த வழி மூலமே கமக்காரர் தமது வாழ்க்கையில் அபிவிருத்தி காண முடியும் என்று அவர் சுட்டிக்காட்டினார். மேலும் அவர் பேசுகையில் கமக்காரர் அறுவடையில் அதிக பயனைப் பெறவேண்டுமானால் புதிய முறையில் பயிர்ச் செய்கையினை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்றார். விவசாயக் கடனை தவறான வழிகளில் உபயோகிக்கக் கூடாது என எச்சரித்த அவர், அக்கடனை குறிப்பிட்ட தவணையில் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் என்றும் அதுவே அங்கத்தவர்களுக்கும் சங்கத்திற்கும் சிறப்பானது எனவும் வலியுறுத்தினார்.

“இத்தகைய ஒரு நிலையில் கருத்தரங்குகளும் பயிற்சி வகுப்புகளும் அத்தியாவசியம் என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்து விட்டனர். அங்கத்தவர்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் பரஸ்பரம் பழகிக் கொள்ளவும், உபவிதிகளை அறிந்து கொள்ளவும் இவைகள் வழி வகுக்கின்றன” என தொடர்ந்து உரையாற்றுகையில் அவர் கூறினார்.

S. ஸ்ரீனிவாஸ்

வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசம் பெற்றுத்தர வேண்டுமே? கடன் பட்டே எமது வாழ்க்கையை நடாத்துகின்றோம். இந்நிலை மாறவேண்டும். ஏனெனில் கடன்படுவதால் எமது சுதந்திரத்தை, ஆன்மையை, மதிப்பைப் பறி கொடுத்து விடுகின்றோம். எமது தொழிலைப் பணயம் வைத்தே நாம் கடன்படுகிறோம். தொழிலால் வந்து சேரையை அடையும் போது கடன் தந்தவன் காத்து நின்று கிணறு. வில்லா விலைக்கு எமது மீனை எடுத்துச் செல்கிறான். எமது வருமானத்தை நாளாந்தம் இவ்வாறு உறிஞ்சி எடுப்பதால் நாம் என்றமே கடனாளியாக இருக்கின்றோம். இக்கேவலமான நிலையைப் போக்க நாம் உழைக்கும் போது சேமிக்க வேண்டும், விடுவார்.

இவ்வாறு கிராம மக்கள் அத்தனை பேருமே கூட்டுறவுச் சங்க அங்கத்தவர்களாகி விட்டால் நாம் கூறும் விலைக்கே மீனை வியாபாரிகள் வாங்கும் நிலை ஏற்படும். ஏனெனில் வேறு விலைக்கு மீன் கொடுப்பவர் அக்கிராமத்தில் இல்லாது போய் விடுவார்.

இந்தியாவும் இலங்கையும்.....

[9-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]
அது மக்களுக்குச் செய்வனே சேவை செய்ய வேண்டுமானால் தொழில் நுட்ப அறிவைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதான் அது மக்களைக் கவரவல்லதாக விளங்கும். தேசிய பொருளாதார அமைப்பில் அப்பொழுதுதான் கூட்டுறவு இயக்கம் ஆதிக்கம் பெறும் என்பது நினைவு.

தமிழுக்கும் இடமளிக்க வேண்டும்

மகாநாட்டிற்குத் தலைமை வகித்த வ. ஐ. மே. சபைத் தலைவர் திரு. இராசரத்தினம் அனைவருக்கும் நல்வரவு கூறி உரையாற்றினார். அவர் மேலும் பேசுகையில், கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைத் தாபனம் ஒரு வியாபாரத்தாபனம். அது இலங்கையில் எல்லா கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் சேவை செய்ய வேண்டும். ஆனால் கொழும்பிலுள்ள கூ. மொ. வி. தாபனத்தின் தலைமை காரியாலயத்தில் தனிச் சிங்களம் மிகவும் கடுமையாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. அங்குள்ள பெயர்ப் பலகைகள், பற்றுச் சீட்டுகளையாவற்றிலும் சிங்கள எழுத்துக்களே பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் தமிழ்ப்பகுதிகளைச் சேர்ந்த கூட்டுறவாளர்கள் தண்டாட்டமடைகின்றனர். ஆகவே, கூ. மொ. வி. தலைமைக் காரியாலயம் தமிழ் மொழிக்கும் இடமளிக்க தமிழ்ச் கூட்டுறவாளர்களின் இன்னலைத் துடைக்க முயற்சி எடுக்குமாறு அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத் தலைவரைக் கேட்டுக் கொண்டார். மேலும் அவர் உரையாற்றுகையில் வ. ஐ. மே. சபைக்கு வழங்கப்படும் மானியம் எதிர்காலத்தில் குறைக்கப்படலாம் என எமக்கு உத்தியோக பூர்வமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இத்தகைய மேற்பார்வைச் சபைகளுள் வ. ஐ. மே. சபையே இலங்கையில் முதன்முதலாக நிறுவப்பட்டதாகும். எனவே,

இச்சபைக்குப் பின்பு நிறுவப்பட்ட ஏனைய மாவட்ட சமாசங்களுடன் இச்சபையை ஒப்பிடுவது முறையற்றது எனச் சுட்டிக்காட்டிய அவர், பாலர் வகுப்பு மாணவரிலும் பார்க்க பல்கலைக் கழகமாணவர்களுக்குச் செலவு கூடுதலாக இருக்கின்றதோ, அதே போன்ற மற்றும் மாவட்ட சமாசங்களை விட இச்சபைக்கு அதிக செலவுகள் இருக்கின்றன. ஆதலால் இச்சபையின் மானியத்தைக் குறைப்பது சரியான தல்ல எனக் குறிப்பிட்டார்.

தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நகை அடைவு பிடித்தல் தொழிலை மேற்கொள்வதற்கு நகை அடைவு பிடித்தல் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்வதற்கு அமைச்சர் உடன்பாடாக இருப்பதாக அறிவித்தார். ஆனால் மத்திய வங்கி இதற்கு பெரிய தடையாக இருக்கின்றது எனச் சுட்டிக்காட்டினார்.

தொடர்ந்து அவர் உரையாற்றுகையில் கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தின் ஆதரவுடன் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சேகரக்கணக்குப் பதிவாளர் சேவையை வ. ஐ. மே. சபை ஆரம்பித்தது. இதன் மூலம் சங்கங்கள் கணக்குகளை செவ்வனே எழுதக்கூடிய வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனாலும் சேகரக்கணக்குப் பதிவாளரின் நியமனங்களை உறுதிப்படுத்த முடியாது நாம் தண்டாட்ட வேண்டியுள்ளது. இதற்கு ஆவன செய்யுமாறு நாம் கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தை வேண்டுகின்றோம் என அவர் கேட்டுக் கொண்டார்.

நுகர்ச்சிப் பொருள்களை வழங்க உச்சசபை

நுகர்ச்சிப் பொருள்களை வழங்குவதில் அதிக கவனமெடுக்க வேண்டும். ஆகவே, அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச்

சம்மேளனமும், கூ. மொ. வி. தாபனமும் சேர்ந்து ஓர் உச்ச சபையை நிறுவி அதன் மூலம் நுகர்ச்சிப் பொருள்களை வழங்க வேண்டும் என அடுத்த பின்பு கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளர் திரு. W. பத்திராணு கருத்துத் தெரிவித்தார். மேலும் அவர் உரை நிகழ்த்துகையில் தனிப்பட்ட தாபனங்களை விட கூட்டுறவுத் தாபனங்கள் பலமுள்ளதாக விளங்க வேண்டும். அப்போதுதான் கூட்டுறவு வளர்ச்சி பெற்றுத் திகழ முடியும்.

தென்மார்ச், சுவீடன் போன்ற நாடுகளில் கூட்டுறவுத் தாபனங்கள் தனியார் தாபனங்களைவிட சிறந்த முறையில் இயங்கி அவற்றிற்கு வழிகாட்டிகளாக விளங்குகின்றன என்றார்.

இலங்கையில் பல முள்ளதாக சிறந்த முறையில் இயங்கும் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மிகச் சிலவே. அங்கத்தவர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கவனம் செலுத்தவில்லை. நுகர்ச்சிப் பொருள்களிலேயே கவனம் செலுத்துகிறார்கள். எத்தனையோ சங்கங்கள் 7, 8 வருடங்கள் வருடாந்தக் கூட்டம், எதையுமே நடாத்தாமலும் முறைப்படி கணக்குகளை எழுதாமலும் இருக்கின்றன. இந்நிலை உடனடியாக மாற வேண்டும். பயிற்றப்பட்ட சிறந்த பணியாளர்கள் அங்கெல்லாம் பணியாற்ற வேண்டும். இத்தகைய பணியாளர் இல்லாத சங்கங்கள் குறையாடப்படுகின்றன என தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில் கூறினார்.

மேலும் அவர் பேசுகையில் சுவீடனில் கூட்டுறவுத் திணைக்களம் இல்லை. கூட்டுறவுச் சட்டம் இல்லை. ஆனால் கூட்டுறவு இயக்கங்கள் சிறந்த முறையில் இயங்கி வருகின்றன. எமது நாட்டில் கூட்டுறவிலே உள்ள பிரச்சினைகளை அப்படியே உடனடியாகத் தீர்த்துவிட முடியாது. அந்நாட்டில் கூட்டுறவு ஆரம்பித்த காலத்தில் எமது நாட்டிலுள்ள கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பிரச்சினைகள் அங்கும் இருந்தன. இன்று மறைந்துவிட்டன. ஆகவே நாமும் எமது கூட்டுறவினாள் பிரச்சினைகளை அகற்ற முயல வேண்டும்.

வகுப்புவாதிகள் அல்ல கூட்டுறவாளர்

கூ. மொ. வி. தாபனத்தின் தலைமைக் காரியாலயம் தமிழ்நாடு இடமளிக்காததால் தமிழ்ச் கூட்டுறவாளர் கஷ்டப்படுவதாக உங்கள் தலைவர் திரு. இராசரத்தினம் அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்தின் காரிய சபைக்கு சுட்டிக்காட்டியதால் அது குறித்து நான் நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டேன் என அகில இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்தின் தலைவர் திரு. எட்மண்ட் விஜயகுரியா, தலைவர் திரு. இராசரத்தினம் சுட்டிக்காட்டிய கூ. மொ. வி. தாபனத்தின் தமிழ் புறக்கணிப்பு விடயத்திற்கு தனது பேச்சின்போது பதிலளித்தார். மேலும் அவர் பேசுகையில் தாம் வகுப்புவாதியாக அல்ல கூட்டுறவாளராகவே அத்தறையில் சேவையாற்றுவதாகக் கூறினார்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நகை அடைவு பிடித்தலை மேற்கொள்வதற்கு கூட்டுறவுச் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்வது பற்றி தான் நடவடிக்கை எடுப்பதாக அவர் உறுதியளித்தார்.

தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில் இலங்கையில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள கூட்டுறவு விசாரணைக் கமிசனின் முன்பு நீங்கள் சாட்சியமளித்து தென்மார்ச் போன்ற நாடுகளில் கூட்டுறவு சுதந்திரமான இயக்கமாகத் திகழ்வது போன்று இங்கும் அதை

கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் பத்திரம் கனிஷ்ட, சாதாரண பிரிவுகள்.

கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் பத்திரத்திற்குரிய கனிஷ்ட, சாதாரண, பயிற்சி வகுப்புகள் 3-1-1969 ஆரம்பமாகும்.

(1) கனிஷ்ட பிரிவுப் பயிற்சி

(அ) பயிற்சிக்காலம்:- 2½ மாதங்கள்;

(ஆ) விண்ணப்பிப்பவரின் தகைமைகள்:-

கனிஷ்ட கல்வித் தராதரப் பத்திரம் பெற்றுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாளராகக் கடமையாற்றுவோர் (குறைந்த கல்வித்தராதரம் உடையவர்களின் விண்ணப்பங்களும் சவனிக்கப்படும்.)

(2) சாதாரண பிரிவுப் பயிற்சி

(அ) பயிற்சிக்காலம்:- 4 மாதங்கள்.

(ஆ) விண்ணப்பிப்பவரின் தகைமைகள்:-

சிரேஷ்ட கல்வித்தராதரப் பரீட்சையில் அல்லது கல்விப் பொதுத்தராதர (சாதாரண பிரிவு) பரீட்சையில் (6 பாடங்கள்) அல்லது கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் பரீட்சையில் (கனிஷ்ட பிரிவு) சித்தி அடைந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாளராகக் கடமையாற்றுவோர்.

அல்லது

சிரேஷ்ட கல்வித் தராதரப் பரீட்சையில் அல்லது கல்விப் பொதுத்தராதர (சாதாரண பிரிவு) பரீட்சையில் எண் கணிதம் அல்லது வர்த்தக கணிதம் உட்பட நான்கு பாடங்களில் திறமையுடன் (Credit) சித்தியடைந்தவர்கள்.

விண்ணப்பப்படுத்திங்களைக் கீழ்க்காணும் முகவரியில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அதிபர்

கூட்டுறவுப் பயிற்சிக்கல்லூரி,
111, கடற்கரை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

விண்ணப்பப்படுத்திங்களைக் கடிதம் மூலம் பெறவிரும்புவோர் முகவரி எழுதி முத்திரை ஒட்டப்பட்ட ஒரு கடித உறையை வைத்துக் கடிதம் எழுத வேண்டும்.

விண்ணப்பங்களின் முடிவு தேதி:- 15-12-1968

கூட்டுறவுப் பயிற்சிக்கல்லூரி, க. பரமோதயன்,
யாழ்ப்பாணம், அதிபர்;
19-10-68.

கூட்டுறவு நில.....

[10-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

மூன்று தவணைகளில், 40:30:30: என்ற விகித அடிப்படையில், பணம் பட்டுவாடா செய்யப்படும். இரண்டாவது, மூன்றாவது தவணைகள் பட்டுவாடா செய்யுமுன் ஏற்கனவே கொடுத்த கடன் முழுவதும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றதா என்பதை அதி காரிகள் பார்வையிடுவார்கள்; அவ்விதம் பூர்த்தி செய்யப்படாத புதிய கிணறு வெட்டும் திட்டப்படி மனு

சுதந்திரமான இயக்கமாக வளர்க்க வேண்டும். இந்நாட்டில் எத்தனையோ பேர், உணவு உடையின்றி வாடுகின்றனர். அவர்களது வாட்டத்தைப் போக்கி நாட்டை வளம் பெறச் செய்வதற்கு கூட்டுறவாளர் வழி காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். திரு. வே. சுப்பையா நன்றியுரைத்தார்.

தாரர்களுக்கு கடன் தொகையில் ரூ. 100-க்கு 25 என்ற விகிதத்தில் ரூ. 500-க்கு மேற்படாமல் மானியமாக வழங்கப்படும். மேற்படி மானியத் தொகை கடன் நிலுவையில் வரவு வைத்துக் கொள்ளப்படும்.

பம்பு செட், ஏனைய விவசாயக் கருவிகள் வாங்குவதற்கு சாங்குன் செய்யப்பட்ட கடன் தொகை நேரடியாக சம்பந்தப்பட்ட கம்பெனிகளுக்கே கொடுக்கப்படும். மேற்படி விவசாயக் கருவிகளை மனுதாரர் விருப்பப்படி அவரவர்கள் விரும்பும் கம்பெனிகளிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

கிணறு வெட்டுதல், பம்பு செட் அமைத்தல் போன்ற காரியங்கள் தவிர, ஏனைய காரியங்களுக்குக் கடன் பெற விரும்பும் விவசாயிகள் நேராகவே சம்பந்தப்பட்ட பிரதம நில அடமான வங்கியில் கடன் மனுச் செய்யலாம்.

சிக்கனமான செலவில் சிறப்பாக வாழ்வதற்கு வலி. மேற்கு. ப. நோ. கூ. ச. சமாசம் (வசாவள்ளது)

தொலைபேசி: 525, மானிப்பாய், முகவரி: சங்கானை.

* உண்ணவேண்டிய உணவுப்பொருள்கள்
* உடுக்கத் தேவையான துணிவகைகள்
* இருக்க விடமைக்கும் பொருள்கள்
வேறென்ன வேண்டும்?

"அல்கன்" சீனியர் யூனியர் மண்ணெய் பம்புகள், "சீரே" யேமன் எலக்ட்ரிக் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள் ஆனைமார்க் "அஸ்பெஸ்ரோஸ்" அதிக பலமிக்க பராக்கிரமா ஓடுகள் அல்கத்தின் எஸ்லோன் பைப்புவகை வெடி மருந்துப் பொருட்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு லொறி மூலம் பொருளேற்றி இறக்கும் வசதியும் எப்போதும் செய்து தரப்படும்.

வீரும்புவோர் நேரிலோ, தொலைபேசி மூலமோ, கடித மூலமோ தொடர்பு கொள்ளவும், இது உங்களுடைய ஸ்தாபனம்.

கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் பத்திரம் உயர்தரப்பயிற்சி, 4-1-69—30-9-69.

1. அடுத்துவரும் கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் பத்திரத்திற்கான உயர்தரப் பயிற்சி தமிழ் மொழி மூலம் யாழ். கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் 4-1-69 தொடக்கம் 30-9-69 வரை நடைபெறும்.

2. தகைமைகள்:

அ. சாதாரணபிரிவுக் கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் பத்திரம் பெற்றிருப்பதுடன் தொடர்ச்சியாக மூன்று ஆண்டுகளுக்கேனும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாற்றியவர்கள்

அல்லது

ஆ. பொதுக் கல்வித் தராதரப் பத்திரத்தில் (சாதாரணம்) எண்கணிதம் அல்லது வர்த்தக கணிதம் அல்லது கணக்குப் பதிவியலிற் சித்தியடைந்து, உயர் பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரம் (H. S. C.) அல்லது உயர் பிரிவுப் பொதுக் கல்வித் தராதரப் பத்திரம் (G. C. E Adv. Level) பெற்றவர்கள்.

இ. சாதாரணபிரிவுக் கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் முதலாம் பிரிவிற் சித்தியடைந்தவர்கள் கூட்டுறவுச் சேவையில் மூன்று ஆண்டுகள் இல்லாதவிடத்தும் வகுப்பில் இருக்கும் இடங்களைப் பொறுத்துச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர்.

3. போதனைக்குரிய கட்டணம் அறவிடப்படமாட்டாது. 2½—3 மாதங்களுக்கு அளிக்கப்படும் செயல்முறைப் பயிற்சிக்குரிய பிரயாணச் செலவுகளை மட்டும் பயிற்சி பெறுபவர்கள் பொறுக்கவேண்டும்.

பயிற்சிக்குரிய பிரவேசக் கட்டணம் ரூபா 2/-

பயிற்சிக்குரிய பதிவுக் கட்டணம் ரூபா 10/-

இறுதிப் பரீட்சைக்குரிய கட்டணம் ரூபா 15/-

4. பயிற்சி வகுப்பிற் சேருவதற்குரிய விண்ணப்பப்பத்திரங்களை பின்வரும் முகவரியிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்:-

அதிபர்,

யாழ். கூட்டுறவுப் பயிற்சிக்கல்லூரி,

111, கடற்கரை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

5. விண்ணப்பப்படுத்திங்களைக் கடிதம் மூலம் பெற விரும்புவோர் சொந்த முகவரி எழுதி முத்திரை ஒட்டப்பட்ட ஒரு கடித உறையை வைத்து எழுத வேண்டும்.

6. விண்ணப்பங்களின் முடிவு திகதி:- 15-12-68.

யாழ். கூட்டுறவுப் பயிற்சிக்கல்லூரி, க. பரமோதயன்,
யாழ்ப்பாணம், அதிபர்;
8-10-68.